



## Obveza fiskalizacije za strane osobe

233

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2869**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 02.01.2014.**

Slijedom navedenoga, nerezident postaje obveznik poreza na dobit u Republici Hrvatskoj ako ima poslovnu jedinicu utvrđenu prema naprijed navedenim odredbama Zakona i Pravilnika o porezu na dobit, međutim uz poštivanje odredbi ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Nadalje, prema odredbama članka 77. stavka 5. točke a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 99/13 i 148/13) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a Ministarstvo financija, Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj time postaju hrvatski obveznici PDV-a.

Strani porezni obveznici zahtjev za dodjelom PDV identifikacijskog broja podnose Poreznoj upravi, Područnom uredu Zagreb, a danom dodjele PDV identifikacijskog broja ujedno se upisuju u registar obveznika poreza na dodanu vrijednost.

U vezi stranih poreznih obveznika skrećemo pažnju da porezni obveznici koji imaju sjedište u Europskoj uniji mogu u Republici Hrvatskoj imenovati poreznog zastupnika dok porezni obveznici koji imaju sjedište izvan Europske unije moraju imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV.

U skladu s navedenim strani porezni obveznici koji imaju sjedište u Europskoj uniji kao i porezni obveznici koji imaju sjedište izvan Europske unije, a namjeravaju prigodno prodavati dobra fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj obvezni su zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja te na isporuke dobara u tuzemstvu obračunavati hrvatski PDV.

Slijedom navedenog, obveznicima fiskalizacije izdavanja računa smatraju se obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti i obveznici poreza na dobit u Republici Hrvatskoj. Strane fizičke i pravne osobe ukoliko se smatraju obveznicima navedenih poreza u Republici Hrvatskoj, smatraju se i obveznicima fiskalizacije izdavanja računa, osim za djelatnosti izuzete od obveze izdavanja računa te izuzete od obveze fiskalizacije. U suprotnom za iste nema obveze fiskalizacije izdavanja računa. Glede prodaje vlastitih proizvoda u Republici Hrvatskoj fizičkim osoba - građanima strani porezni obveznici dužni su zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja te na isporuke dobara u Republici Hrvatskoj obračunavati hrvatski PDV.

Dodatno ističemo da je temeljem članka 54. stavka 5. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13) stalna poslovna jedinica strane osobe i pravna osoba čiji je osnivač strana osoba dužna izdavati račune, voditi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja prema poreznim propisima koji se primjenjuju u Republici Hrvatskoj.

## Fiskalizacija računa u OSS sustavu

234

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/21-01/1348**  
**Ur. broj: 513-07-21-01-21-2**  
**Zagreb, 30.06.2021.**

Vežano za dio upita o fiskalizaciji napominjemo da su odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br.

133/12, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20) propisane za porezne obveznike na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno predmet fiskalizacije je promet gotovinom obveznika fiskalizacije u Republici Hrvatskoj. Kod prodaje na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, mjestom isporuke smatra država članica Europske unije u kojoj otprema kupcu završava te **takva prodaja ne podliježe fiskalizaciji.**

## Fiskalizacija kod kompenzacije

235

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/3555**  
**Ur. broj: 513-07 -21-01/13-2**  
**Zagreb, 28.10.2013.**

Zaključno, u svrhu pojašnjenja, sa aspekta odredbi Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom, kompenzacija kao način plaćanja ne podliježe obvezi fiskalizacije izdanih računa. Međutim, ujedno napominjemo da se svi računi za obavljene usluge ili isporučena dobra naplaćeni u sredstvima koja Zakon smatra gotovinom moraju fiskalizirati na način propisan Zakonom.

## Obveza fiskalizacije izdanih računa

236

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/3104**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 30.09.2013.**

Zaprimili smo upit poreznog obveznika iz dostavnog spiska, kojim traži tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon), u smislu obveze izdavanja računa i obveze fiskalizacije izdanih računa prilikom maloprodaje dnevnog tiska, duhana i duhanskih proizvoda, lutrije i sportske prognoze i sl.

Sukladno navedenom, pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti ili obveznici poreza na dobit, koji posluju sredstvima koja se prema Zakonu smatraju gotovinom, podliježu obvezi fiskalizacije izdavanja računa ukoliko se smatraju obveznicima izdavanja računa prema nekom općem ili posebnom propisu.

Zaključno, ukoliko za poreznog obveznika koji pretežni dio vrijednosti prometa ostvari maloprodajom dnevnog tiska, duhana i duhanskih prerađevina, maraka i drugih poštanskih vrijednosnica ne postoji obveza izdavanja računa, ne postoji niti obveza fiskalizacije računa za navedenu djelatnost.

## Fiskalizacija pratećih dokumenata

237

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/20-01/1199**  
**Ur. broj: 513-07-21-01-20-2**  
**Zagreb, 30.07.2020**

Zaprimili smo vaš dopis u kojem tražite dodatna pojašnjenja vežana za obvezu fiskalizacije pratećih dokumenata kako slijedi:

**1. primjer:** Kupac je dostavio e-mailom odgovor s narudžbom na ponudu sastavljenu u e-mailu koja u trenutku dostave nije oblikovana u formi pratećeg dokumenta. Postavlja se pitanje obveze fiskalizacije pratećih dokumenata kada obveznik fiskalizacije postupa na jedan od sljedećih načina:

- a) dostavlja kupcu prihvat narudžbe u odgovoru putem e-maila u slobodnoj formi s podacima o plaćanju,
- b) prihvat narudžbe obavlja na sastanku s kupcem potpisom ugovora o prodaji dobara/usluga (sadrži podatak o plaćanju),
- c) kao prodavatelj ovjerava ugovor o prodaji s elementima "podataka o plaćanju" kod javnog bilježnika (kupac nije prisutan).

**2. primjer:** Obveznik fiskalizacije (prodavatelj) prodaje svoje proizvode putem web shopa kojim upravlja drugi porezni obveznik (posrednik) pri čemu se za kupca kreira košarica proizvoda te se isti plaćaju kreditnom karticom. prodavatelj dobiva obavijest o zaprimanju narudžbe od posrednika, nakon čega prodavatelj priprema narudžbu te isporučuje proizvode i ispostavlja račun za proizvode. Posrednik dostavlja proizvode kupcu pri čemu obavlja naplatu za prodavatelja, a prodavatelj izdaje račun za isporuku. Postavljaju se sljedeća pitanja:

- a) Je li prodavatelj dužan fiskalizirati račun za prodaju s obzirom da će mu sredstva koja je naplatio od kupca posrednik uplatiti na transakcijski račun (umanjeno za trošak provizije i dostave)?
- b) Smatra li se potvrda narudžbe pratećim dokumentom koji je potrebno fiskalizirati te tko je dužan fiskalizirati takav dokument u ovom slučaju?
- c) S obzirom da posrednik (web shop) pored usluge naplate proizvoda za prodavatelja vrši i uslugu dostave, smatra li se on kurirskom službom odnosno odnosi li se izuzeće za prodaju u poštanskom prometu iz članka 5. stavka 7. Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom i na naplatu putem web shopa?

**3. primjer:** Obveznik fiskalizacije A izdaje prateće dokumente (npr. otpremnicu za gorivo) svojem kupcu pravnoj osobi B s kojim ima isključivo ugovoreno transakcijsko plaćanje tih računa. Međutim, povremeno radnici kupca B kupuju u poslovnica obveznika fiskalizacije A i putem gotovine. Postavljaju se pitanja:

- a) Da li zbog povremenog dualnog plaćanja (transakcijskog i gotovinskog) obveznik fiskalizacije A ima obvezu fiskalizacije svih pratećih dokumenata iako će 99% prometa islučivo naplaćivati transakcijskim putem od kupca B?
- b) Da li obveznik fiskalizacije A mora dostaviti podatak o poslovnom prostoru i oznaku o izdavanju pratećeg dokumenta?
- c) Ako obveznik fiskalizacije A mora dostaviti te podatke, za koje poslovnice je to obvezan učiniti (za sve poslovnice ili za one u kojoj ispostavlja otpremnice)?

U nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno odredbi članka 27.a Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 133/12, 115/16, 106/18, 121/19; dalje u tekstu: Zakon) propisano je da ako obveznik fiskalizacije iz bilo kojeg poslovnog razloga prije izdavanja računa izdaje dokument na kojem navodi podatke o plaćanju na njemu mora vidno pisati "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN". Člankom 27.b Zakona propisane su odredbe koje se odnose na uvođenje obveze fiskalizacije izdavanja računa za prateći dokument (dalje u tekstu: fiskalizacija pratećeg dokumenta). Tako je navedenim člankom Zakona propisano da je obveznik fiskalizacije dužan provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta (ponuda, narudžba i slično) na kojem navodi podatke o plaćanju iz članka 27.a Zakona, a koji se izdaje kada je isporuka proizvoda ili obavljanje usluge već započelo ili je sasvim izvjesno da će do toga doći.

Obveza fiskalizacije za prateće dokumente postoji kada su ispunjeni sljedeći zakonom propisani uvjeti:

- 1) prateći dokument sadrži podatke o plaćanju (primjerice izraženu cijenu usluge ili proizvoda) i napomenu "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN" i
- 2) isporuka proizvoda ili obavljanje usluge je započelo ili je sasvim izvjesno da će do toga doći.

**Vezano za 1. primjer** odgovaramo kako obveznik fiskalizacije koji izdaje prateći dokument na kojem su navedeni podaci o plaćanju i napomena "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN" pri čemu isporuka proizvoda ili obavljanje usluga nije započelo ili nije sasvim izvjesno da će do toga doći, nije dužan provesti fiskalizaciju pratećeg dokumenta. U suprotnom, ako su ispunjeni prethodno navedeni zakonom propisani uvjeti, obveznik fiskalizacije dužan je provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta. Nadalje, sukladno članku 27.b stavku 2. Zakona propisano je kako je obveznik fiskalizacije, radi provedbe postupka fiskalizacije pratećeg dokumenta, dužan omogućiti korištenje programske podrške za elektroničko potpisivanje poruka o pratećem dokumentu iz članka 27.b stavka 1. Zakona te omogućiti vezu (internet) za elektroničku razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom. Nadalje, člankom 41.a stavkom 2. Pravilnika o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 146/12, 46/17, 70/20; dalje u tekstu: Pravilnik) propisano je kako se na korištenje programske podrške te razmjenu podataka iz članka 41.a stavka 1. Pravilnika odgovarajuće primjenjuju odredbe članaka 8. do 13. i 15. do 18. Pravilnika. Navedeno znači da obveznik fiskalizacije prilikom izdavanja pratećeg dokumenta iz članka 27. b Zakona elektronički potpisuje elemente pratećeg dokumenta te ih dostavlja Ministarstvu financija, Poreznoj upravi putem uspostavljanja elektroničke veze. Ministarstvo financija, Porezna uprava provjerava jesu li dostavljeni svi propisani elementi pratećeg dokumenta te provjerava jesu li potpisani ispravnim digitalnim certifikatom. Ako je sve navedeno ispunjeno, Ministarstvo financija, Porezna uprava elementima pratećeg dokumenta određuje Jedinствeni identifikator računa te isti vraća obvezniku fiskalizacije putem uspostavljene elektroničke veze.

Nadalje, istim člankom Pravilnika propisano je kako prateći dokument iz članka 27.b Zakona osim napomene "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN" mora sadržavati sljedeće podatke:

- OIB obveznika fiskalizacije
- broj pratećeg dokumenta
- datum i vrijeme izdavanja
- JIR
- zaštitni kod obveznika fiskalizacije i
- ukupan iznos iskazan na pratećem dokumentu.

Isto tako, propisano je da se broj pratećeg dokumenta iskazuje u tri dijela:

- numerički broj pratećeg dokumenta
- oznaka poslovnog prostora
- oznaka naplatnog uređaja.

Postupak fiskalizacije pratećeg dokumenta propisan je člankom 41.c Pravilnika gdje je, među ostalim, propisano da se za isto na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 23. do 30. Pravilnika. Nadalje, propisano je da se sukladno članku 26. Pravilnika razmjena podataka između Centralnog informacijskog sustava i pristupne točke obveznika fiskalizacije odvija putem web servisa korištenjem XML poruka pri čemu je format poruke podatkovnog skupa zahtjeva i odgovara za fiskalizaciju pratećeg dokumenta specificiran kroz XML shemu iskazanu u Pravitku 4. Pravilnika.

Dakle, bitno je napomenuti kako Zakonom i Pravilnikom nije propisano na koji način obveznik fiskalizacije može, u predmetnom slučaju, dostaviti/obaviti prihvat narudžbe kupcu (putem e-pošte i slično), već je propisano da obveznik fiskalizacije za prateći dokument kod



kojeg su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za fiskalizaciju pratećeg dokumenta, mora provesti postupak fiskalizacije pratećeg dokumenta primjenjujući prethodno navedene odredbe Zakona i Pravilnika.

**Vezano za 2. primjer** odgovaramo kako je člankom 62. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, br. 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20; dalje u tekstu OPZ) propisano da su porezni obveznici dužni izdavati račune te voditi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poreza. Nadalje, stavkom 2. istog članka OPZ-a propisano je da se računom za potrebe oporezivanja smatra i svaka isprava kojom se obračunavaju isporuke bez obzira na to u kojem obliku i pod kojim nazivom je izdana. Porezni obveznici koji isporuku dobara ili obavljanje usluga naplaćuju u gotovini obvezni su promet iskazivati potpuno, točno, pravodobno i uredno putem naplatnih uređaja ili na drugi odgovarajući način. Nadalje, Zakonom je propisano kako su obveznici fiskalizacije koji račune naplaćuju sredstvima koja se smatraju prometom gotovine sukladno Zakonu obvezni provoditi postupak fiskalizacije izdavanja računa. U ovom slučaju, ako obveznik fiskalizacije (prodavatelj) izdaje račun kupcu koji se naplaćuje sredstvima koja se smatraju prometom gotovine sukladno Zakonu u obvezi je provoditi prethodno navedeni postupak. Što se tiče obveze fiskalizacije narudžbe, obveznik fiskalizacije (prodavatelj) koji, prije izdavanja računa, izdaje prateći dokument na kojem su navedeni podaci o plaćanju i napomena "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN" pri čemu isporuka proizvoda ili obavljanje usluge je započela ili je sasvim izvjesno da će do toga doći, dužan je provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta.

Nadalje, u predmetnom slučaju, ako naplatu za isporuku proizvoda ili usluga obavlja posrednik prije same dostave proizvoda, takav promet podliježe obvezi fiskalizacije te će pri dostavi biti isporučen fiskaliziran račun ako je naplaćen sredstvima koja se smatraju prometom gotovine sukladno Zakonu. U ovom slučaju, obveznik fiskalizacije (prodavatelj) koji će račun izdati i fiskalizirati u svom poslovnom prostoru prije same dostave, manjak u blagajni će pravdati knjigovodstvenom dokumentacijom koju će priložiti u blagajni, dok će posrednik zaprimljena sredstva od kupca uplatiti na transakcijski račun obveznika fiskalizacije (prodavatelja).

Nadalje, u dijelu pitanja koje se odnosi na izuzeće od obveze fiskalizacije odgovaramo kako su izuzeća od obveze fiskalizacije propisana člankom 5. Zakona. Tako je propisano da se obveznikom fiskalizacije ne smatra porezni obveznik za ostvarene promete, među ostalim, u djelatnosti prodaje proizvoda i/ili usluga u poštanskom prometu. Navedeno izuzeće se odnosi na prodaju proizvoda ili usluga u poštanskom prometu, putem pošte ili drugih sudionika registriranih za usluge dostave-kurirske tvrtke prema posebnim zakonskim odredbama koje propisuju načine obavljanja poštanskih usluga. Prodajom proizvoda ili usluga u poštanskom prometu odnosno poštanskim uslugama smatraju se one usluge propisane Zakonom o poštanskim uslugama (Narodne novine, br. 144/12, 153/13, 78/15, 110/19). Dakle, posrednik (web shop) koji za prodavatelja obavlja uslugu dostave proizvoda, ako je registriran po posebnom propisu o poštanskim uslugama, u tom slučaju radi se o prodaji u poštanskom prometu, i takav promet ne podliježe obvezi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa uz uvjet da se radi isključivo o dostavi po definiciji poštanskih usluga propisanih prethodno navedenim Zakonom. Međutim, bitno je napomenuti da se izuzeće od obveze fiskalizacije odnosi na račune za usluge dostave i na račune za proizvode koji se prodaju putem pošte i naplaćuju po pouzecu. Glede fiskalizacije pratećih dokumenata, u ovom slučaju posrednik je u obvezi provesti postupak fiskalizacije pratećeg dokumenta uz uvjete iz članka 27.a i 27.b Zakona.

**Vezano za 3. primjer** odgovaramo kako, sukladno prethodno navedenom, obveznik fiskalizacije provodi fiskalizaciju pratećih dokumenata kada su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za fiskalizaciju pratećeg dokumenta neovisno o načinu plaćanja računa koji se izdaje na temelju pratećeg dokumenta, primjerice kada obveznik fiskalizacije u svom poslovanju izdaje i naplaćuje račune i gotovinskim i transakcijskim putem. Međutim, napominjemo kako obveznici fiskalizacije koji su izuzeti od obveze fiskalizacije pratećih dokumenata sukladno članku 27.c Zakona su oni obveznici fiskalizacije, koji do trenutka izdavanja pratećih dokumenata, za isporučene proizvode ili obavljene usluge isključivo izdaju račune koji se naplaćuju transakcijskim putem. Isto tako, napominjemo kako je člankom 41.d Pravilnika propisano da se na izdavanje pratećeg dokumenta između poreznih obveznika koji su u sustavu poreza na dodanu vrijednost odnosno obveznika poreza na dohodak od samostalne djelatnosti i obveznika poreza na dobit prema posebnom propisu, koji račune naplaćuju sredstvima koja se ne smatraju prometom gotovine sukladno Zakonu, ako se na pratećem dokumentu navode podaci o plaćanju iz članka 27.a Zakona, ne provodi postupak fiskalizacije pratećih dokumenata sukladno članku 27.b Zakona.

Nadalje, obveznik fiskalizacije koji odluči ili koji ima poslovnu potrebu izdavanja pratećih dokumenata iz članka 27.b Zakona dužan je, za poslovni prostor u kojem bez propisane zakonske obveze koristi takav način poslovanja, dostaviti oznaku o izdavanju pratećeg dokumenta iz članka 27.b Zakona, a sukladno članku 19. Zakona. Iz navedenog proizlazi da obveznik fiskalizacije dostavlja podatak o oznaci o izdavanju pratećeg dokumenta iz članka 27.b Zakona za onaj poslovni prostor u kojem, bez propisane zakonske obveze, koristi mogućnost izdavanja pratećeg dokumenta za koji postoji obveza fiskalizacije pratećeg dokumenta.

### Prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda

238

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/13-01/3238  
Ur. broj: 513-07-21-01/13-2  
Zagreb, 13.09.2013.

Slijedom navedenog, u ovom slučaju porezni obveznik (društvo, proizvođač vlastitog poljoprivrednog proizvoda) nije obvezan izdavati račune kada vlastiti poljoprivredni proizvod prodaje na tržnicama i otvorenim prostorima, odnosno štandovima i klupama na tržnicama i izvan tržnica na malo, no kad je riječ o veleprodaji, odnosno prodaji drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, račun mora izdati.

Također, obveznik nije obvezan fiskalizirati izdane račune za prodaju vlastitih poljoprivrednih proizvoda prema članku 5. Zakona, bez obzira na porezni status definiran člankom 3. Zakona, odnosno pravnu osobnost i bez obzira na eventualnu obvezu izdavanja računa prema drugom propisu.

### Način plaćanja i fiskalizacija

239

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/13-01/3186  
Ur. broj: 513-07-21-01/13-2  
Zagreb, 02.09.2013.

Slijedom navedenog, plaćanje karticama Maestro, Visa, MasterCard, American Express i drugim kreditnim i debitnim karticama

smatra se prometom u gotovini, za koji je potrebno provesti postupak fiskalizacije izdavanja računa. Dakle, prema navedenom gotovinom se ne smatra doznaka virmanskom uplatom sa računa na račun te plaćanje općom uplatnicom na račun, te za takva plaćanja nije potrebno provesti postupak fiskalizacije izdavanja računa.

### Obveza fiskalizacije prilikom prigodne prodaje radova kod udruga

240

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2656**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 30.08.2013.**

Zaprimili smo upit poreznog obveznika iz dostavnog spiska, kojim traži tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon), u smislu obveze fiskalizacije prilikom prigodne prodaje radova (tekstilne rukotvorine, suvenirni) članica udruge na izložbama i sajmovima. Prihod od prodaje radova je namijenjen financiranju rada udruge.

Stoga, udruga u načelu nije obveznik poreza na dobit, pa time niti obveznik fiskalizacije. Međutim obvezu poreza na dobit može utvrditi rješenjem nadležna ispostava Porezne uprave, ali nakon što utvrdi da udruga obavlja određenu gospodarstvenu djelatnost samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi.

Slijedom gore iznesenog odgovarajuće se primjenjuju i odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

### Obveza fiskalizacije za inozemno društvo koje u RH ima podružnicu

241

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/21-01/2265**  
**Ur. broj: 513-07-21-01-21-2**  
**Zagreb, 25.10.2021.**

Porezni obveznik 'A' d.o.o. obratio se s upitom u vezi tumačenja Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom u slučaju inozemnog društva koje u Republici Hrvatskoj ima podružnicu. Naime, porezni obveznik navodi da se u predmetnom slučaju radi o društvu sa sjedištem u Republici Austriji (dalje: Društvo) koje je porezni rezident Republike Austrije u svrhu poreza na dobit te je također u Republici Austriji registrirano za potrebe PDV-a. Društvo obavlja djelatnost trgovine elektroničkom robom te ima u Republici Hrvatskoj podružnicu koja je u skladu sa člankom 2. stavkom 2. Zakona o porezu na dobit obveznik poreza na dobit. Društvo planira uspostaviti prodaju putem interneta kupcima krajnjim potrošačima u Republici Hrvatskoj. Isporuka će se vršiti u Republici Slovačkoj gdje se dobra pakiraju i otpremaju izravno kupcima. Društvo će izdavati fakture hrvatskim kupcima s hrvatskim PDV-om u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost koje se odnose na tzv. „prodaju na daljinu“ i primjenjivati PDV obvezu kroz PDV prijavu u Republici Hrvatskoj. U dodatnom pojašnjenju porezni obveznik je obrazložio da podružnica u svom redovnom poslovanju obavlja marketinšku podršku za Društvo te se u ovom novom planiranom segmentu prodaje putem interneta radi o zasebnom poslovnom poduhvatu gdje Društvo na tržištu nastupa potpuno samostalno te podružnica ni na koji način nije uključena u predmetni poslovni model.

Sukladno navedenom porezni obveznik postavlja pitanje je li Društvo obvezno primijeniti fiskalizaciju na prodaju putem interneta uzimajući u obzir da se radi o prodaji na daljinu pri čemu predmetna podružnica nije uključena u ovu prodaju dobra odnosno je li Društvo koje obavlja prodaju na daljinu kupcima u Republici Hrvatskoj, zbog čega je dužno obračunavati hrvatski PDV, obveznik fiskalizacije prema Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom samo zato što u Republici Hrvatskoj ima podružnicu koja je obveznik poreza na dobit. U nastavku dostavljamo odgovor.

Kako je navedeno u dopisu i dodatnom pojašnjenju, predmetna podružnica nije uključena u prodaju putem interneta odnosno Društvo prodaju putem interneta obavlja izravno. Podružnica ne vrši prodaju robe u trenutnom poslovnom modelu veleprodaje već robu prodaje isključivo Društvo. Jednako tako podružnica neće prodavati robu niti u planiranoj prodaji putem interneta. U novom planiranom segmentu prodaje putem interneta, radi se o zasebnom poslovnom poduhvatu gdje Društvo na tržištu nastupa potpuno samostalno te podružnica ni na koji način nije uključena u poslovni model.

Dakle, ako se radi o poslovanju na prethodno naveden način tada Društvo ne podliježe obvezama propisanim Zakonom o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

### Djelatnost prijevoza putnika turističkim vlakom

242

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/1195**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-3**  
**Zagreb, 22.08.2013.**

Člankom 7. Zakona, propisano je da ako obveznik fiskalizacije ostvaruje promet od različitih djelatnosti, izuzet je od obveze fiskalizacije samo za djelatnosti taksativno propisane člankom 5. Zakona. Prema tome, ako se na istom računu uz prodaju karte zaračunava i prodaja nekog drugog dobra ili pružanje druge usluge, tada račun podliježe fiskalizaciji ili se mora razdvojiti na izuzetu djelatnost i one djelatnosti koje to nisu.

Bitno je naglasiti da se u izuzeće od fiskalizacije karata u putničkom prometu, uključujući i prodaju mjesečnih, godišnjih ili učeničkih karata ne može ubrojiti prodaja karata kod izleta, primjerice izleta brodom ili autobusom ili plaćanje prijevoza u auto taksiju jer se u tom slučaju plaća cijena prijevoza ovisno o prijeđenim kilometrima, a ne cijena karte ili žetona koji za određenu relaciju košta određenu cijenu.

Povremeni prijevoz putnika koji kao sastavni dio turističke ponude (izletničkog programa, turističkog paket-aranžmana, transfera putnika) organiziraju pravne i fizičke osobe sukladno propisima kojima se uređuje turistička djelatnost je samo dio unaprijed određene cjeline, koja se kao takva nudi na tržištu, i koja se ne može razdvojiti na zasebne usluge od kojih jedna ne bi podlijegala fiskalizaciji, nego je potrebno fiskalizirati račun izdan za uslugu u kojoj je usluga prijevoza samo jedan dio turističke ponude.

Međutim, ukoliko obveznik prodaje putničke karte koje služe za prijevoz putnika, a iste su numerirane, te je relacija kao i cijena prijevoza unaprijed poznata, tada su navedene putničke karte izuzete od obveze fiskalizacije.

Sukladno navedenom, ukoliko se djelatnost prijevoza putnika u cestovnom prometu, obavlja sukladno navedenim propisima, prodaja karata za prijevoz putnika turističkim vlakom, ne podliježe obvezi fiskalizacije.



## Ustanova u kulturi kao obveznik fiskalizacije

243

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2340**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 04.07.2013.**

Vežano uz upit obveznika navedenog u dostavnom spisku, koji se odnosi na tumačenje odredbi Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon), u slučaju da li obveznik, koji nije obveznik poreza na dobit, ali je obveznik poreza na dodanu vrijednost, podliježe obvezi fiskalizacije, u nastavku odgovaramo.

Stoga, u konkretnom slučaju radi se o ustanovi iz područja kulture kojoj je osnivač Grad Zagreb, i korisnik je proračuna Grada Zagreba, te u načelu nije obveznik poreza na dobit, međutim obvezu poreza na dobit može utvrditi rješenjem nadležna ispostava Porezne uprave, ali nakon što utvrdi da ustanova obavlja određenu gospodarstvenu djelatnost samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi.

Slijedom gore iznesenog odgovarajuće se primjenjuju i odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

## Naplata troškova stanovanja u tuđe ime i za tuđi račun

244

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2071**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 17.06.2013.**

Zaprimili smo upit poreznog obveznika iz dostavnog spiska, kojim traže tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon), u smislu obveze fiskalizacije za klijenta koji pruža uslugu objedinjene naplate troškova stanovanja u tuđe ime i za tuđi račun.

Na dostavljeni upit odgovaramo kako slijedi.

Temeljem članka 3. Zakona, obveznicima fiskalizacije smatraju se fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti (obrt, slobodna zanimanja te poljoprivrednici obveznici dohotka od samostalne djelatnosti) i pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dobit, za sve djelatnosti koje obavljaju osim za djelatnosti izuzete od obveze izdavanja računa (posebne odredbe Zakona) te za djelatnosti izuzete od obveze fiskalizacije.

Svi ovi obveznici fiskalizacije za potrebe fiskalizacije moraju prilagoditi sadržaj računa te način numeriranja broja računa, donijeti interni akt o poslovnica s opisom (poslovnica, adresa, oznaka radnog dana i radnog vremena te načina numeriranja brojeva) te istaknuti upozoravajuću naljepnicu.

Od ovih obveznika fiskalizacije samo oni koji naplaćuju račune sredstvima koja se smatraju gotovinom, provode i fiskalizaciju izdavanja računa na način da izdaju račune putem prilagođenih naplatnih uređaja i dostavljaju ih elektroničkim putem kako bi se računi ovjerali u Poreznoj upravi, te istim putem šalju i poruke o poslovnica.

Slijedom navedenog, društvo koje pruža uslugu objedinjene naplate troškova stanovanja (najamnina, komunalna naknada, naknada za uređenje voda, odvoz kućnog otpadovodne usluge, plin, toplinska energija – grijanje i potrošna topla voda, zajednička pričuva, osiguranje kućanstva) u tuđe ime i za tuđi račun, obveznik je poreza na

dobit, a samim time i obveznik fiskalizacije za sve djelatnosti za koje je obvezno izdavati račune, osim za djelatnosti navedene u članku 5. Zakona.

Člankom 5. stavkom 10. Zakona propisano je da se ostvareni promet evidentirani preko mjernih instrumenata (električna energija, plin, voda, javne komunikacijske usluge i slično), od energetske, komunalne, elektroničke komunikacije i drugih pravnih osoba izuzimaju od obveze fiskalizacije.

Ovo izuzeće odnosi se na sve promete koji se evidentiraju putem mjernih instrumenata, što ne podrazumijeva samo uređaje, već to mogu biti i različite odluke države ili županija, gradova i slično, kojima se uvodi obveza naplate koja obuhvaća sve stanovnike tog područja. Budući da je izuzeće funkcijsko ono ne podrazumijeva i ostale funkcije koje neki obveznik može obavljati. Tako je primjerice, komunalno društvo izuzeto od obveze fiskalizacije za odvoz smeća, opskrbu vodom, održavanje grobnih mjesta, kao i za sve ostale usluge koje su mjerljive. Međutim, za sve ostale usluge koje navedeno komunalno društvo može pružiti po pojedinačnom zahtjevu, podliježe obvezi fiskalizacije, kao npr. usluga pražnjenja septičke jame, usluga odvoza glomaznog otpada i drugo. Dakle, ovo izuzeće ne odnosi se na promete koji ili nisu po općem aktu utvrđeni ili nisu mjerljivi preko mjernih instrumenata.

Što se tiče načina plaćanja, za sve usluge koje društvo obavlja, a nisu izuzete od obveze fiskalizacije provesti će fiskalizaciju računa, što podrazumijeva fiskalizaciju izdanih računa, ali samo na blagajni društva, za račune plaćene u sredstvima koja se smatraju gotovinom, za što treba odraditi sve predradnje kako bi se račun poslao na ovjeru u Poreznu upravu. Račun koji sadrži više stavki izvršenih usluga mora biti fiskaliziran ukoliko barem jedna usluga iskazana na računu podliježe fiskalizaciji izdavanja računa.

Zaključno, na promete utvrđene po općem aktu ili mjerljive preko mjernih instrumenata, a kojima se uvodi obveza naplate koja obuhvaća sve stanovnike tog područja, primjenjuje se izuzeće propisano člankom 5. stavkom 10. Zakona. Budući da se, usluge koje naplaćuje društvo, porezni obveznik iz dostavnog spiska, smatraju uslugama na koje se odnosi izuzeće propisano člankom 5. stavkom 10. Zakona, društvo za taj dio djelatnosti nije obveznik fiskalizacije.

## Putničke karte i drugi dokumenti

245

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/695**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 22.05.2013.**

Vežano za upit poreznog obveznika, navedenog u dostavnom spisku, koji se odnosi na izuzimanje od fiskalizacije prodanih karata s dodatnim obrascima (rezervacija, karte za automobil, posteljnu kartu, prtljagu i sl.), kao i izuzimanje od fiskalizacije pružanja ugostiteljskih usluga u vlakovima, odgovaramo u nastavku.

- Temeljem članka 3. Zakona, obveznicima fiskalizacije smatraju se
- 1) fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti (obrt, slobodna zanimanja te poljoprivrednici obveznici dohotka od samostalne djelatnosti) i
  - 2) pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dobit prema članku 2. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“ broj, 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12),

za sve djelatnosti koje obavljaju osim

- 1) za djelatnosti izuzete od obveze izdavanja računa (prema posebnim propisima) te

2) za djelatnosti izuzete od obveze fiskalizacije (članak 5. Zakona).

Iznimno od članka 3. Zakona, obveznikom fiskalizacije ne smatra se porezni obveznik za ostvarene promete u djelatnosti prodaje karata ili žetona u putničkom prometu. Ova se iznimka odnosi na djelatnost prodaje karata ili žetona u putničkom prometu (autobus, vlak, avion) bez obzira na to događa li se kupnja karata ili žetona u prijevoznom sredstvu ili uredima/šalterima na stanicama prijevoznika. Izuzeće se odnosi na sve vrste karata ili žetona u putničkom prometu. Međutim, ako se na istom računu zaračunava uz prodaju karte i prodaja nekog drugog dobra ili pružanje usluge, tada račun podliježe fiskalizaciji ili se evidentiranje mora razdvojiti na izuzetu djelatnosti i one koje to nisu. Primjerice, na računu su iskazane: prodaja karte i usluga izdavanja iste – prvi dio ne podliježe fiskalizaciji, drugi da, što znači da ili će se cijeli račun fiskalizirati ili će se izdati dva odvojena računa.

Zaključno, možemo navesti da smo mišljenja da se dokumenti koji se izdaju uz putničku kartu (primjerice rezervacijska karta) i serijskim brojem su povezani s tom kartom, gdje je razvidno da se taj dokument veže uz putničku kartu i prijevoz osobe, ne moraju fiskalizirati.

No, isto ne vrijedi za dokumente koji se ne izdaju za prijevoz osobe, i isključivo su vezani uz putnički prijevoz osobe, već se izdaju samo za prijevoz stvari. Takve karte i dopunske dokumente potrebno je fiskalizirati u postupku fiskalizacije izdavanja računa. Za sve ostale djelatnosti koje nisu izuzete od obveze izdavanja računa, i koje nisu izuzete od obveze fiskalizacije, obveznik fiskalizacije mora provoditi postupak fiskalizacije sukladno Zakonu.

### Zdravstvene usluge u privatnoj praksi

246

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/198**  
**Ur. broj: 513-07-21-12/12-2**  
**Zagreb, 11.04.2013.**

Članom 5. točkom 11. Zakona propisano je da se obveznikom fiskalizacije ne smatra porezni obveznik za ostvarene promete u djelatnosti provođenja zdravstvene zaštite samo i isključivo:

- 1) u dijelu sudjelovanja u troškovima zdravstvene zaštite do pune cijene zdravstvene usluge,
- 2) kod izabranog doktora primarne zdravstvene zaštite i
- 3) kod izdavanja lijekova na recept.

Zdravstveni djelatnici kojima je to osnovna djelatnost i koji su po toj osnovi upisani u registar poreznih obveznika poreza na dohodak, ukoliko su po toj osnovi i obveznici poreza na dodanu vrijednost prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj: 47/95., 106/96., 164/98., 105/94., 54/00., 73/00., 48/04., 82/04., 90/05., 76/07., 87/09., 94/09., 22/12., 136/12.) ne mogu se smatrati malim obveznicima fiskalizacije, budući se malim obveznikom fiskalizacije smatra fizička osoba obveznik poreza na dohodak po osnovi samostalne djelatnosti, kojemu se dohodak i porez na dohodak utvrđuje u paušalnom iznosu prema Zakonu o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj: 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12.) i Pravilniku o paušalnom oporezivanju samostalnih djelatnosti („Narodne novine“ broj: 143/06., 61/12.).

Sukladno članku 44. Zakona o porezu na dohodak, poreznom obvezniku koji obavlja samostalnu djelatnost obrta i samostalne djelatnosti poljoprivrede i šumarstva (osim samostalne djelatnosti ugoštinjstva i trgovine), a nije obveznik poreza na dodanu vrijednost

prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost, dohodak i porez na dohodak može se utvrđivati i u paušalnom iznosu, a način plaćanja i visina paušalnog poreza propisani su Pravilnikom o paušalnom oporezivanju samostalnih djelatnosti.

Zaključno, za sve ostale djelatnosti provođenja zdravstvene zaštite, koje nisu propisane člankom 5. točkom 11. Zakona kao izuzete od obveze fiskalizacije, porezni obveznik je obveznik fiskalizacije te mora evidentirati gotovinski promet putem elektroničkog naplatnog uređaja.

### Fiskalizacija ponude koja se naplaćuje transakcijskim putem i dostava oznake o izdavanju pratećeg dokumenta

247

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/20-01/1010**  
**Ur.br: 513-07-21-01-20-2**  
**Zagreb, 28.04.2020.**

Fiskalizacija ponude koja se naplaćuje transakcijskim putem i dostava oznake o izdavanju pratećeg dokumenta

Zaprimili smo vaš upit o tome da li porezni obveznik A koji se bavi kupnjom, prodajom te ugradnjom PVC stolarije treba fiskalizirati ponudu koju će kupac platiti transakcijski ili je potrebno fiskalizirati samo ponude koje će biti plaćene gotovinom. Isto tako, postavlja se pitanje na koji način društvo dobiva "oznaku" koju mora proslijediti proizvođaču programa kako bi Porezna uprava dobila točnu informaciju kod fiskalizacije popratnih dokumenata.

U nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno odredbi članka 27. a Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 133/12, 115/16, 106/18, 121/19; dalje u tekstu: Zakon) ako obveznik fiskalizacije iz bilo kojeg poslovnog razloga prije izdavanja računa izdaje dokument na kojem navodi podatke o plaćanju, na njemu mora vidno pisati "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN".

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 121/19) propisane su odredbe koje se odnose na uvođenje obveze fiskalizacije izdavanja računa za prateći dokument (dalje u tekstu: fiskalizacija pratećeg dokumenta) s primjenom od 1. travnja 2020. Tako je člankom 27. b Zakona propisano da je obveznik fiskalizacije dužan provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta (ponuda, narudžba i slično) na kojem navodi podatke o plaćanju iz članka 27.a Zakona, a koji se izdaje kada je isporuka proizvoda ili obavljanje usluge već započelo ili je sasvim izvesno da će do toga doći. Nadalje, obveznik fiskalizacije koji odluči ili koji ima poslovnu potrebu izdavanja pratećih dokumenata iz članka 27.b Zakona dužan je, za poslovni prostor u kojem bez propisane zakonske obveze koristi takav način poslovanja, dostaviti oznaku o izdavanju pratećeg dokumenta iz članka 27.b Zakona, a sukladno članku 19. Zakona.

Obveza fiskalizacije za prateće dokumente postoji kada su ispunjeni sljedeći zakonom propisani uvjeti:

- 1) prateći dokument sadrži podatke o plaćanju (primjerice izraženu cijenu usluge ili proizvoda) i napomenu "OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN" i
- 2) isporuka proizvoda ili obavljanje usluge je započelo ili je sasvim izvjesno da će do toga doći.

Dakle, u predmetnom slučaju, ako obveznik fiskalizacije izdaje prateći dokument na kojem su navedeni podaci o plaćanju i napomena



“OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN” pri čemu isporuka proizvoda ili obavljanje usluge nije započelo ili nije sasvim izvjesno da će do toga doći, nije dužan provesti fiskalizaciju pratećeg dokumenta. U suprotnom, ako su ispunjena prethodno navedena dva uvjeta, obveznik fiskalizacije dužan je provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta. Vežano za pitanje koje se odnosi na fiskalizaciju ponude kada se račun na temelju ponude naplaćuje transakcijskim putem napominjemo da je ponudu odnosno prateći dokument potrebno fiskalizirati kada su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti neovisno o načinu plaćanja računa koji se izdaje na temelju pratećeg dokumenta, primjerice kada obveznik fiskalizacije u svom poslovanju izdaje i naplaćuje račune i gotovinskim i transakcijskim putem.

U dijelu upita koji se odnosi na predmetnu oznaku odgovaramo kako je člankom 19. Zakona propisana dostava podataka u sustav fiskalizacije. Tako je u stavku 2. točki 10. istog članka Zakona propisano da podatak o poslovnim prostorima mora sadržavati oznaku o izdavanju dokumenta iz članka 27.b Zakona. Nadalje, stavkom 8. istog članka Zakona propisano je da obveznik fiskalizacije koji odluči ili koji ima poslovnu potrebu izdavanja pratećih dokumenata iz članka 27.b Zakona za poslovni prostor u kojem bez propisane zakonske obveze koristi takav način poslovanja ispunjava oznaku iz stavka 2. točke 10. ovog članka. Podatak o navedenoj oznaci dostavlja se elektroničkim putem korištenjem elektroničkog servisa Porezne uprave ePorezna podatak o navedenoj oznaci dostavlja po pojedinom poslovnom prostoru putem obrasca Prijave podataka u sustav fiskalizacije neposredno nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom sjedištu ili prebivalištu.

Ovim putem napominjemo kako su na stranicama Porezne uprave objavljene korisničke upute i tehničke specifikacije koje su namijenjene obveznicima fiskalizacije u svrhu provođenja postupka fiskalizacije pratećih dokumenata.

### Prijava skraćenog radnog vremena

248

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/20-01/853**  
**Ur.br: 513-07-21-01-20-2**  
**Zagreb, 23.04.2020.**

Kako se navodi u predmetnom upitu, radno vrijeme ljekarni propisano je Pravilnikom o početku, završetku i rasporedu radnog vremena zdravstvenih usluga i privatnih zdravstvenih radnika u ordinaciji u mreži javne zdravstvene službe (Narodne novine, broj 106/19) i ugovoreno s HZZO-om. Sukladno navedenom, u dijelu upita koji se odnosi na prijavu skraćenog radnog vremena ljekarni, a sukladno Odluci Kriznog stožera Republike Hrvatske smatramo kako promjenu podatka o skraćenom radnom vremenu nije potrebno prijaviti Poreznoj upravi iz razloga što se navedeno skraćeno radno vrijeme ljekarni odnosi na dio poslovanja s pacijentima, dok ostale poslove ljekarne obavljaju u propisanom radnom vremenu sukladno navedenom Pravilniku.

Nadalje, na dio upita koji se odnosi na mogućnost izdavanja fiskaliziranih računa do 20:00 sati odgovaramo kako je izdavanje računa propisano Općim poreznim zakonom (Narodne novine, broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20) kao i posebnim propisima, prema kojima je izdavanje računa obavezno za svaku obavljenu isporuku dobara te za svaku izvršenu uslugu. Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom (dalje: Zakon) ne uređuje obvezu izdavanja računa, već postupak provedbe fiskalizacije kada postoji obveza izdavanja računa koji su plaćeni sredstvima koja se prema Zakonu, smatraju prometom go-

tovine. Dakle, u smislu odredbi Zakona, obveznik fiskalizacije dužan je izdati račun za svaku isporuku dobara ili izvršenu uslugu za koju postoji obveza izdavanja računa i takav račun fiskalizirati ako se naplaćuje gotovinskim sredstvima.

Ovim putem napominjemo kako obveznik fiskalizacije koji izdaje fiskalizirani račun taj račun u pravilu izdaje istovremeno s prodajom dobara ili izvršenim uslugama kupcima te je u skladu s navedenim potrebno postupiti u predmetnom slučaju.

### Fiskalizacija pratećih dokumenata

249

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/20-01/489**  
**Ur.br: 513-07-21-01-20-2**  
**Zagreb, 15.04.2020.**

Zaprimili smo upit poreznog obveznika “A” u kojem se traži mišljenje vezano za fiskalizaciju pratećih dokumenata. Naime, porezni obveznik u svom poslovanju izdaje ponude na kojima se automatski generiraju podaci za plaćanja (IBAN, poziv na broj) te napomena „OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN”. Kako se navodi u dopisu, ponuda koja se izdaje u stanici za tehnički pregled (dalje: STP) nije obvezujuća te se uslugama tehničkog pregleda pristupa nakon podmirjenja svih obveza. Nadalje, napominje se kako u pravilu neće biti usklađenosti između izdanih računa i ponuda iz sljedećih razloga: stranka može zatražiti ponudu u jednoj STP, a usluga se obavi u drugoj STP (druga pravna osoba); iznos obveze za uplatu ne mora biti jednaka konačnom iznosu računa; ponuda se izdaje za usluge za više vozila, a kasnije se račun izdaje za svako pojedinačno vozilo; računi mogu biti plaćeni kombinacijom sredstava plaćanja.

U nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno odredbi članka 27.a Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 133/12, 115/16, 106/18, 121/19; dalje u tekstu: Zakon) ako obveznik fiskalizacije iz bilo kojeg poslovnog razloga prije izdavanja računa izdaje dokument na kojem navodi podatke o plaćanju, na njemu mora vidno pisati „OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN”.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 121/19) propisane su odredbe koje se odnose na uvođenje obveze fiskalizacije izdavanja računa za prateći dokument (dalje u tekstu: fiskalizacija pratećeg dokumenta) s primjenom od 1. travnja 2020. Tako je člankom 27.b Zakona propisano da je obveznik fiskalizacije dužan provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta (ponuda, narudžba i slično) na kojem navodi podatke o plaćanju iz članka 27.a Zakona, a koji se izdaje kada je isporuka proizvoda ili obavljanje usluge već započelo ili je sasvim izvjesno da će do toga doći. Nadalje, obveznik fiskalizacije koji odluči ili koji ima poslovnu potrebu izdavanja pratećih dokumenata iz članka 27.b Zakona dužan je, za poslovni prostor u kojem bez propisne zakonske obveze koristi takav način poslovanja, dostaviti oznaku o izdavanju pratećeg dokumenta iz članka 27.b Zakona, a sukladno članku 19. Zakona.

Obveza fiskalizacije za prateće dokumente postoji kada su ispunjeni sljedeći zakonom propisani uvjeti:

- 1) prateći dokument sadrži podatke o plaćanju (primjerice izraženu cijenu usluge ili proizvoda) i napomenu „OVO NIJE FISKALIZIRANI RAČUN” i
- 2) isporuka proizvoda ili obavljanje usluge je započelo ili je sasvim izvjesno da će do toga doći.

Dakle, u predmetnom slučaju, ako obveznik fiskalizacije izdaje prateći dokument na kojem su navedeni podaci o plaćanju i napomena „OVO NIJE FISKALIZARNI RAČUN“ pri čemu isporuka proizvoda ili obavljanje usluge nije započelo ili nije sasvim izvjesno da će do toga doći, nije dužan provesti fiskalizaciju pratećeg dokumenta.

U suprotnom, ako su ispunjena prethodno navedena dva uvjeta, obveznik fiskalizacije dužan je provoditi fiskalizaciju pratećeg dokumenta. Nadalje, vezano za napomene koje se navode u upitu, odgovaramo da u slučaju kada postoji obveza fiskalizacije pratećeg dokumenta može se dogoditi da postoji neusklađenost između izdanih ponuda i računa (primjerice, u slučaju kada se fiskalizirana ponuda ne realizira ili obveznik fiskalizacije izda fiskaliziranu ponudu i nakon toga izda više fiskaliziranih računa koji se odnose na tu ponudu ili u slučaju kada fiskalizirana ponuda i izdani i fiskalizirani račun nemaju iste iznose i slično).

Zaključno, sukladno citiranim odredbama Zakona, kada je obveznik fiskalizacije odlučio izdavati prateće dokumente za koje postoji obveza fiskalizacije, a za što je prethodno dostavio podatak o poslovnom prostoru-oznaku o izdavanju pratećeg dokumenta iz članka 27.b Zakona, u tom slučaju provodi postupak fiskalizacije pratećeg dokumenta. Međutim, ako za prateće dokumente ne postoji obveza fiskalizacije propisana člankom 27.b Zakona, obveznik fiskalizacije nije u obvezi provoditi predmetni postupak.

Slijedom prethodno navedenog, obveznici fiskalizacije koji obavljaju mjenjačku djelatnost putem samoposlužnih uređaja - automata, izuzeti su od obveze provedbe postupka fiskalizacije.

### Pokretne djelatnosti u sustavu fiskalizacije, prijava adrese poslovnog prostora

250

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/17-01/2682  
Ur.br: 513-07-21-01-18-2  
Zagreb, 15.03.2018.

Nadalje, člankom 19. stavkom 5. Zakona, predviđeno je navođenje tipa poslovnog prostora prema načinu obavljanja djelatnosti internetska trgovina, pokretna trgovina i slično, odnosno, obavlja li se djelatnost na terenu ili se radi o povremenim mjestima obavljanja djelatnosti. Za sva pokretna mjesta predviđeno je evidentirati podatke o poslovnim prostorima obveznika fiskalizacije prema adresi prebivališta ili uobičajenog boravišta fizičke osobe te za pravnu osobu prema sjedištu pravne osobe.

U konkretnom slučaju iz upita, razvidno je da se radi o djelatnosti domaće radinosti koja želi prodaju vlastitih proizvoda obavljati putem pokretnog poslovnog prostora, te se prijava podataka o poslovnom prostoru obveznika fiskalizacije evidentira prema adresi prebivališta ili uobičajenog boravišta fizičke osobe.

Slijedom prethodno navedenog, obveznici fiskalizacije koji obavljaju djelatnost putem pokretnih poslovnih prostora, podatke o svojim poslovnim prostorima evidentiraju prema adresi prebivališta ili uobičajenog boravišta za fizičku osobu te za pravnu osobu prema sjedištu pravne osobe.

### Objavite svoje financijske izvještaje u RiPup-u

Cijena: 130<sup>00</sup> EUR + PDV

T: 01 / 49 21 737

### Obveze fiskalizacije računa kod prodaje karata u međunarodnom prijevozu putnika u ime i za račun stranog poreznog obveznika

251

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/17-01/1238  
Ur.br: 513-07-21-01/18-2  
Zagreb, 29.01.2018.

Zaprimili smo upit podnositelja iz dostavnog popisa kojim traži pojašnjenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 133/12 i 115/16), u svezi obveze fiskalizacije računa kod prodaje karata u međunarodnom prijevozu putnika u ime i za račun stranog poreznog obveznika, dalje u tekstu: nerezident.

U nastavku dajemo slijedeće mišljenje.

Obveznici fiskalizacije prema odredbi članka 3. Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom su fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti te pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dobit za sve djelatnosti koje obavljaju, osim za djelatnosti izuzete od obveze izdavanja računa prema posebnim propisima te djelatnosti izuzete od obveze fiskalizacije prema članku 5. istoga Zakona.

Odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom uređuju postupak fiskalizacije kao skup mjera kojima se uvodi nadzor nad izdavanjem računa u prometu gotovinom na području Republike Hrvatske.

Iz upita podnositelja iz dostavnog popisa je razvidno da trgovačko društvo rezident želi sklopiti sporazum o pružanju usluge prodaje karata u međunarodnom prijevozu putnika u ime nerezidenta i za račun istoga.

Kako nerezident nije obveznik poreza na dobit ili poreza na dohodak u Republici Hrvatskoj, prema odredbama Zakona, nije ni obveznik fiskalizacije. Stoga za uslugu prodaje karata koju pruža društvo rezident u ime i za račun nerezidenta, nije u obvezi provoditi postupak fiskalizacije i izdavati fiskalizirani račun za navedenu uslugu.

Ako društvo rezident proviziju za izvršenu uslugu prodaje u ime nerezidenta i za račun istoga naplaćuje od nerezidenta u sredstvima koja se smatraju gotovinskim plaćanjem (novčanice, kartice, ček ili drugi sličan način plaćanja), dužno je učiniti sve predradnje u svrhu provedbe postupka fiskalizacije i izdavanja fiskaliziranih računa, odnosno, za navedenu proviziju provesti postupak fiskalizacije i izdati fiskalizirani račun.

### Obveze fiskalizacije prema Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom u svezi prodaje karata

252

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/17-01/1554  
Ur.br: 513-07-21-01/17-2  
Zagreb, 13.09.2017.

Zaprimili smo vaš upit kojim tražite tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12 i 115/16, u daljnjem tekstu: Zakon), u svezi prodaje karata za prijevoz putnika u svoje ime i za svoj račun, u tuđe ime i za tuđi račun, međunarodnom prijevozu i online prodaja te digitalni račun.

U nastavku dostavljamo mišljenje.



Obveznici fiskalizacije prema odredbi članka 3. Zakona su fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti te pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dobit za sve djelatnosti koje obavljaju, osim za djelatnosti izuzete od obveze izdavanja računa prema posebnim propisima te djelatnosti izuzete od obveze fiskalizacije prema Zakonu.

U svrhu obavljanja usluga u tuđe ime i za tuđi račun, razlikuju se slučajevi je li organizator prijevoza i prodavatelj karata ili ne. Ukoliko je organizator prijevoza i prodavatelj karata u tom slučaju posrednik u prodaji je samo posrednik, a obveznik fiskalizacije je organizator prijevoza i dužan je učiniti sve predradnje u svrhu fiskalizacije i izdavanja fiskaliziranih računa.

Nadalje, organizator prijevoza (dalje nalogodavatelj) sklapa ugovor o nalogu za prodaju sa prodavateljima (dalje nalogoprimatelj) koji će na svojim prodajnim mjestima obavljati uslugu u tuđe ime i za tuđi račun. Prema sklopljenom ugovoru račun za obavljenju uslugu izdaje se i fiskalizira s OIB--om obveznika fiskalizacije nalogodavatelja, a u polju OIB operatera naplatnog uređaja isto se navodi OIB nalogodavatelja.

Pitanje prijave poslovnog prostora Ministarstvu financija, Poreznoj upravi obveza je nalogodavatelja te će se na računu označavati kao izdvojeni poslovni prostor nalogodavatelja koji će izdavati i fiskalizirati nalogoprimatelj. Ako nalogoprimatelj proviziju za izvršenu uslugu naplaćuje u gotovini od nalogodavatelja, na računu iskazuje OIB nalogoprimatelja, a u polje operater, iskazuje OIB zaposlenika koji je izdao i fiskalizirao račun.

Odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom uređuju postupak fiskalizacije kao skup mjera kojima se uvodi nadzor nad izdavanjem računa u prometu gotovinom na području Republike Hrvatske.

Ako obveznik fiskalizacije pruža usluge osim na području Republike Hrvatske i izvan njenih granica dužan je, prema odredbama Zakona i posebnih propisa, razgraničiti usluge koje su u obvezi fiskalizacije i izdavanja fiskaliziranih računa, od usluga izvan granica Republike Hrvatske.

Prije izdavanja prvog računa obveznik fiskalizacije dužan je učiniti sve predradnje u svrhu fiskalizacije i izdavanja fiskaliziranih računa za usluge u Republici Hrvatskoj, a za dio usluga izvan njenih granica, u obvezi je izdavati račune prema propisima važećim za državu u kojoj obavlja uslugu.

Obveznici fiskalizacije, koji po posebnom propisu, imaju pravo naplaćivati račune u stranim sredstvima plaćanja, moraju, za potrebe fiskalizacije u prometu gotovinom, preračunati iznos u stranom sredstvu plaćanja u kunsku protuvrijednost po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na da naplate i taj iznos iskazati na izdanom računu.

Glede usluge online podrške organizatorima i posrednicima u prodaji, a istu neko društvo pruža samo u vidu online sučelja, tada je tom društvu za online podršku potrebno da samo već dostavljene i verificirane podatke o poslovnim prostorima od obveznika fiskalizacije sa kojima ima poslovni tehničku suradnju, evidentira u svojim programskim rješenjima. Također sredstva plaćanja koja se smatraju gotovinom idu na račun obveznika fiskalizacije bez posredovanja.

Obveznik fiskalizacije dužan je kupcu izdati fiskalizirani račun uz prodanu robu ili uslugu, bez obzira u kojem obliku izdaje račun, te je obveznik fiskalizacije dužan omogućiti poreznom tijelu pristup svim računima, pa i u onim slučajevima kada se računi izdaju i čuvaju u elektroničkom obliku.

Sukladno članku 26. Zakona kupac i svaki drugi primatelj računa dužan je zadržati izdani račun nakon izlaska iz poslovnog prostora te na zahtjev ovlaštene osobe pokazati izdani račun.

## Isporuka dobara i obavljanje usluga u vlakovima te obveza fiskalizacije

253

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/14-01/2322  
Ur.br: 513-07-21-01/15-2  
Zagreb, 07.04.2015.

Stoga, ako porezni obveznik obavlja isporuke dobara, odnosno usluge pripremanja hrane te usluge opskrbe pripremljenom hranom u vlaku na relaciji Zagreb-München, odnosno na relaciji Zagreb-Zurich smatra se da je mjesto oporezivanja takve isporuke Republika Hrvatska te je hrvatski porezni obveznik obavezan u računu obračunati hrvatski porez na dodanu vrijednost. Takav račun, ukoliko je naplaćen sredstvima koje Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom smatra gotovinom, obveznik fiskalizacije može u slučaju prekida uspostavljene elektroničke veze izdati i fiskalizirati na prethodno naveden način.

Nadalje, ako porezni obveznik obavlja isporuke dobara, odnosno usluge pripremanja hrane te usluge opskrbe pripremljenom hranom i pićem u vlaku na povratnoj dionici puta München-Zagreb, odnosno Zurich-Zagreb, takva isporuka podliježe oporezivanju u skladu s poreznim propisima tih drugih država. Isto tako napominjemo kako su odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom propisane za porezne obveznike na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno predmet fiskalizacije je promet gotovinom obveznika fiskalizacije u Republici Hrvatskoj. Stoga, hrvatski porezni obveznik treba kontaktirati porezne vlasti Njemačke i Švicarske kako bi utvrdio koje su mu porezne obveze i prava.

## Web shop kao obveznik fiskalizacije

254

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/14-01/3440  
Ur.br: 513-07-21-01/14-2  
Zagreb, 07.01.2015.

Registrirana djelatnost za prodaju roba putem interneta, registrirana pod šifrom 47,91 trgovina na malo preko pošte ili interneta (Nacionalna klasifikacija djelatnosti 2007) - „web shopovi“, smatraju se obveznicima fiskalizacije ukoliko se plaćanje za isporučeno dobro vrši gotovinom kako je to određeno člankom 2. točkom 5. Zakona, dakle novčanicama ili kovanicama dostavljaju, karticama - kreditnim ili bankovnim, čekom ili drugim sličnim načinima plaćanja. Gotovinskim plaćanjem se ne smatra plaćanje na transakcijski račun kod banaka, kao niti virmansko plaćanje koje se smatra transakcijskim plaćanjem za potrebe provedbe postupka fiskalizacije (npr. plaćanje putem servisa PayPal se ne smatra gotovinskim plaćanjem, dok se plaćanje putem servisa PayMill smatra gotovinskim plaćanjem), a za što u privitku dostavljamo potpisano mišljenje Ministarstva financija Porezne uprave, Središnjeg ureda KLASA: 410-01 /14-01/308; URBROJ: 513-07-21-01/14-2 od 6. ožujka 2014.

Vežano za pitanje koje se odnosi na izdavanje fiskalnog računa odgovaramo da se postupak fiskalizacije vrši u trenutku izdavanja računa koji se zajedno s kupljenim dobrom dostavlja kupcu.

**Izdavanje računa****255**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/363**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 05.03.2013.**

Što se tiče načina plaćanja, za sve usluge koje društvo obavlja, a nisu izuzete od obveze fiskalizacije provesti će fiskalizaciju računa, što podrazumijeva fiskalizaciju izdanih računa, ali samo na blagajni društva, za račune plaćene u sredstvima koja se smatraju gotovinom, za što treba odraditi sve predradnje kako bi se račun poslao na ovjeru u Poreznu upravu. Račun koji sadrži više stavki izvršenih usluga mora biti fiskaliziran ukoliko barem jedna usluga iskazana na računu podliježe fiskalizaciji izdavanja računa.

U smislu odredbi Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom obvezi fiskalizacije podliježe račun koji je naplaćen sredstvima koja se smatraju gotovinom (novčanice, ček, kartice). Ukoliko je porezni obveznik bezgotovinski račun za isporučenu uslugu naknadno odlučio platiti gotovinom, izdani račun neće se stornirati na način propisan odredbama propisa o porezu na dodanu vrijednost, već će izdani račun biti storniran u fiskalizaciji, te će za tu isporuku biti izdan drugi račun zbog gotovinskog plaćanja koji mora biti proveden kroz fiskalizaciju.

Takva isporuka biti će prikazana u dnevnom prometu onog dana kad je isporuka bila obavljena, odnosno kada je bio izdan račun za bezgotovinsko plaćanje obzirom da je u tom obračunskom razdoblju nastala i obveza obračuna poreza na dodanu vrijednost. Međutim porezni obveznik bi zbog eventualnog budućeg poreznog nadzora trebao na neki način povezati storno računa u sustavu fiskalizacije s novim računom koji je proveden kroz fiskalizaciju kako ne bi došlo do pogrešaka pri obračunavanju poreza na dodanu vrijednost.

Napominjemo da je prije izdavanja računa vrlo važno s kupcem utvrditi način plaćanja računa, kako bi se unaprijed izbjegla situacija da se, samo radi promjene oznake načina plaćanja (kao obveznog elementa računa), već izdani i fiskalizirani račun mora stornirati i izdati novi.

Kako se u smislu odredbi čl. 24 Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom, sve obveze propisane za izdavanje računa odgovarajuće primjenjuju i kod izdavanja računa za storniranje računa (sadržaj, broj), to konkretno znači da je u tom slučaju potrebno fiskalizirati (i knjigovodstveno evidentirati) 3 dokumenta:

- prvi račun,
- račun za storniranje računa (s negativnim iznosima) te
- ispravni račun za isporuku dobra ili obavljenu uslugu. Pri tome svaki dokument ima svoj (novi) redni broj računa, sukladno pravilima slijednosti koje se utvrđuje internim aktom.

Interni akt obveznik fiskalizacije zadržava se u poslovnom prostoru te predočuje za potrebe poreznog nadzora.

**Postupanje uoči trajnog gubitka podataka na elektroničkom naplatnom uređaju****256**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/14-01/739**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/14-1**  
**Zagreb, 19.05.2014.**

Nakon što dođe do potpunog prestanka rada elektroničkog naplatnog uređaja, obveznik fiskalizacije je dužan u roku od dva dana,

računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja uspostaviti njegov rad.

Ukoliko u tome ne uspije ili je elektronički naplatni uređaj ukrađen, obveznik fiskalizacije je dužan nabaviti novi naplatni uređaj, te u Centralni informacijski sustav naknadno dostaviti podatke za svaki pojedinačni poslovni prostor u pogledu zatvaranja starog naplatnog uređaja i/ili poslovnog prostora pod određenom oznakom te određivanjem nove oznake naplatnog uređaja i/ili poslovnog prostora, uz napomenu da se pod starom oznakom slijednosti računa više ne smiju izdavati računi.

Promjene oznaka zavise od toga da li je slijednost računa definirana na razini oznake poslovnog prostora ili oznake naplatnog uređaja:

- 1) ako je slijednost računa definirana na razini poslovnog prostora onda treba zatvoriti oznaku poslovnog prostora i otvoriti novu oznaku, koja će se odnositi na isti poslovni prostor, a brojevi računa počinju s brojem 1;
- 2) ako je slijednost računa definirana na razini naplatnog uređaja onda treba zatvoriti oznaku naplatnog uređaja i otvoriti novu oznaku, koja će se odnositi na novi naplatni uređaj, a brojevi računa počinju s brojem 1.

Primjer: slijednost računa prije primjerice krađe naplatnog uređaja, definirana na razini naplatnog uređaja: 423/P01/1. Zatvaranjem oznake ovog naplatnog uređaja i otvaranjem nove oznake naplatnog uređaja slijednost računa može glasiti ovako: 1/P01/2.

Ukoliko je slijednost računa definirana na razini poslovnog prostora tada slijednost računa može glasiti ovako: 1/P02/1. Poslovni prostor je nadređen naplatnom uređaju, tako da ako se mijenja oznaka poslovnog prostora automatski je riječ i o promjeni naplatnog uređaja, koji može imati istu oznaku, ali obzirom da se promijenila oznaka poslovnog prostora riječ je i o novoj oznaci naplatnog uređaja, koji fizički ne mora biti promijenjen.

Ukoliko pak dođe do krađe elektroničkog naplatnog uređaju potrebno je također u Financijskoj agenciji zatražiti opoziv produkcijskog aplikativnog certifikata kako ne bi došlo do zlorabe istog, te zatražiti izdavanje novog produkcijskog aplikativnog certifikata, u svrhu nastavka zakonitog obavljanja poslovne djelatnosti obveznika fiskalizacije.

Uz navedeno potrebno je sastaviti interni zapisnik u kojem će biti evidentirane nastale poslovne promjene te isti zapisnik priložiti uz interni akt u kojem će također biti evidentirane sve nastale promjene. Isto (interni akt i zapisnik) nije potrebno dostavljati Poreznoj upravi već je potrebno pokazati prilikom provođenja poreznog nadzora čime će se dokumentirati promjena slijednosti računa.

**Prikupljanje novčanih sredstava za školsku kuhinju****257**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/4268**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 16.12.2013.**

U upitu porezne obveznice navedene u dostavnom spisku navedeno je da je podnositeljica upita zaposlenica u osnovnoj školi koja je neprofitna pravna osoba kao učiteljica razredne nastave te da temeljem usmenog naloga ravnatelja obavlja i prikupljanje novčanih sredstava od učenika za školsku kuhinju, organizirane izlete, ispite znanja, fotografiranje učenika, osiguranje učenika i drugo. Za prikupljena novčana sredstva podnositeljica upita ne izdaje priznanice, potvrde ni druge vjerodostojne isprave učenicima i rodi-



teljima nego ista dostavlja u računovodstvo za što od blagajnice dobiva uplatnice.

Podnositeljica upita traži tumačenje o eventualnoj obvezi izdavanja računa učenicima i roditeljima.

Na postavljeni upit odgovaramo u nastavku kako slijedi.

Obveza izdavanja računa propisana je odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13, u nastavku: OPZ), kao i posebnim poreznim propisima.

Odredbom članka 54. stavka 1. OPZ-a propisano je da su porezni obveznici dužni izdavati račune te voditi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poreza dok je odredbom stavka 2. istoga članka propisano da se računom za potrebe oporezivanja smatra i svaka isprava kojom se obračunavaju isporuke bez obzira na to u kojem obliku i pod kojim nazivom je izdana.

Prema odredbi članka 54. stavka 3. OPZ-a porezni obveznici su dužni postupati prema odredbama stavka 1. ovoga članka i u slučaju kad su te knjige i evidencije dužni voditi i prema drugim propisima.

Odredbom članka 54. stavka 4. OPZ-a propisano je da su porezni obveznici koji isporuku dobara ili obavljanje usluga naplaćuju u gotovini obvezni promet iskazivati putem naplatnih uređaja ili na drugi odgovarajući način.

Sadržaj računa propisan je Općim poreznim zakonom, Zakonom o fiskalizaciji u prometu gotovinom te posebnim poreznim propisima.

Iz navoda u upitu proizlazi da navedene isporuke dobara odnosno usluge ne obavlja osnovna škola nego toj osnovnoj školi isporuke dobara odnosno usluge obavljaju treće osobe koje mogu biti obveznici izdavanja računa radi oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Odredbom članka 54. stavka 4. OPZ-a propisano je da su porezni obveznici koji isporuku dobara ili obavljanje usluga naplaćuju u gotovini obvezni promet iskazivati putem naplatnih uređaja ili na drugi odgovarajući način. Kako osnovna škola u navedenim slučajevima ne obavlja isporuke dobara odnosno usluge, ista nije dužna ni izdavati račune za prikupljeni novac od roditelja i učenika kojim će se podmiriti isporučitelji odnosno pružatelji usluga.

### Plaćanje putem PayPal-a

258

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/3826**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 15.11.2013.**

PayPal je servis elektroničkog on-line plaćanja i da bi korisnik koristio PayPal račun prethodno mora otvoriti osobni PayPal račun na koji se direktno mogu uplaćivati sredstva s bankovnog računa ili s kreditne kartice, a plaćanje se vrši poput on-line plaćanja s transakcijskog računa.

Slijedom navedenog ovakav način plaćanja može se izjednačiti s plaćanjem s transakcijskog računa na račun za koji nema obveze fiskalizacije.

### Plaćanje putem servisa PayMill

259

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/14-01/308**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/14-2**  
**Zagreb, 06.03.2014.**

PayMill je, kako i podnositelj navodi u upitu, standardni „kartični payment gateway“ odnosno servis elektroničkog on-line plaćanja, na kojem korisnik mora otvoriti osobni PayMill račun na koji se direktno mogu uplaćivati sredstva s bankovnog računa ili s kreditne kartice, a plaćanje se obavlja poput on-line plaćanja karticama.

Slijedom navedenog, plaćanje putem servisa PayMill može se izjednačiti s plaćanjem kreditnim karticama za koji postoji obveza fiskalizacije izdavanja računa, budući se radi o naplati roba sredstvom plaćanja koji se prema Zakonu smatraju gotovinom.

### Način izdavanja računa u vrijeme trajanja elementarne nepogode

260

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/14-01/418**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/14-1**  
**Zagreb, 05.02.2014.**

S obzirom na nastup više sile (elementarna nepogoda) koja je zadesila određena područja Republike Hrvatske čime je uzrokovano nepostojanje tehničkih preduvjeta za provođenje postupka fiskalizacije izdavanja računa putem elektroničkih naplatnih uređaja (nedostupnost Internet veze i duži prekid električne energije), dajemo slijedeću uputu.

Poduzetnici su zbog elementarne nepogode u nemogućnosti izdavati račune putem elektroničkih naplatnih uređaja, odnosno do prekida u radu je došlo u širem okruženju, a ne samo u poslovnom prostoru pojedinog obveznika fiskalizacije. Riječ je o izvanrednoj okolnosti čiji nastanak poduzetnici nisu mogli predvidjeti, niti su ju mogli izbjeći ili otkloniti njeno djelovanje, a zbog koje su poduzetnici spriječeni provoditi odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

Slijedom navedenog, potrebno je uputiti poduzetnike da tijekom trajanja elementarne nepogode izdaju račune putem uvezane knjige računa kako je to predviđeno za male obveznike fiskalizacije. S obzirom na nastup više sile uzrokovane elementarnom nepogodom napominjemo da se na navedene poduzetnike neće primjenjivati zakonske odredbe o obvezi naknadne dostave računa.

Po uspostavi tehničkih preduvjeta za izdavanje računa putem elektroničkih naplatnih uređaja (uspostava električne energije i Internet veze) sukladno Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom, poduzetnici će normalno nastaviti provedbu fiskalizacije u skladu sa zakonskim odredbama.

Napominjemo da je potrebno voditi računa i o nemogućnostima polaganja gotova novca iznad visine određenog blagajničkog maksimuma kod poduzetnika koji svoju djelatnost obavljaju na području zahvaćenom elementarnom nepogodom.

## Objavite svoje financijske izvještaje u RiPup-u

**Kopije fiskalnih računa****261**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/14-01/91**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/14-2**  
**Zagreb, 29.01.2014.**

Zaprimili smo Vaš upit, kojim tražite dostavu kopija fiskaliziranih računa poduzeća koji su izdani dana 01.01.2014. i dio dana 02.01.2014. godine, jer kako navodite u upitu zbog kvara servera ne možete pristupiti podacima o prodanim artiklima, te tražite podatke o iznosima osnovica, porezu na dodanu vrijednost i prodanim artiklima.

U nastavku dajemo slijedeći odgovor.

Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon) ne sadrži odredbe o čuvanju računa te se čuvanje računa ne smije promijeniti uvođenjem fiskalizacije na području Republike Hrvatske. Obveza i način čuvanja računa propisani su i uređuju se drugim propisima. Tako je postupak čuvanja knjigovodstvenih isprava propisan odredbama Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13) i Zakona o računovodstvu (Narodne novine, broj 109/07) te se treba i nadalje primjenjivati u nepromijenjenom obliku.

Sukladno navedenom, Ministarstvo financija, Porezna uprava nije dužna dostavljati kopije računa na zahtjev obveznika fiskalizacije budući da su porezni obveznici dužni prema gore citiranim zakonskim propisima čuvati kopije računa.

**Poslovni prostor prema Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom****262**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/3520**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 24.10.2013.**

Zaprimili smo upit poreznog obveznika iz dostavnog spiska, kojim traži tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, dalje u tekstu: Zakon), u smislu obveze fiskalizacije u slučaju kada se jedan poslovni prostor privremeno ne može koristiti zbog različitih razloga, ali se planira ponovno osposobiti za obavljanje djelatnosti. Podnositelja upita zanima na koji način se u drugom poslovnom prostoru mogu izdavati računi za privremeno zatvoreni poslovni prostor.

Na dostavljeni upit odgovaramo kako slijedi.

Poslovni prostor prema Zakonu je svaki zatvoreni ili otvoreni prostor, ali i svako pokretno mjesto (kombi i dostavna vozila) koje služi za obavljanje djelatnosti isporuke dobara te obavljanje usluga. Za potrebe provedbe fiskalizacije zasebnim poslovnim prostorom može se smatrati dio ili više dijelova jednog poslovnog prostora u kojima se obavlja različita djelatnost. Poslovnim prostorom se smatra i prostor kojeg obveznik fiskalizacije radi potrebe obavljanja djelatnosti koristi samo povremeno ili privremeno za potrebe održavanja sajмова, seminara ili provedbu sličnih djelatnosti.

Prema tome, što se za potrebe fiskalizacije smatra poslovnim prostorom u potpunosti je prepušteno obveznicima fiskalizacije, osim što se minimalno poslovnim prostorom mora smatrati svaki fizički odvojeni zatvoreni poslovni prostor (prostori na različitim adresama). Što obveznik fiskalizacije smatra poslovnim prostorom treba biti jasno propisano internim aktom.

Primjerice, moguće je u jednoj prostoriji voditi dva odvojena poslovna prostora. Primjerice za potrebe djelatnosti pružanja usluge knjigovodstva i usluge najma ili primjerice obveznik fiskalizacije može odrediti da mu je svaka ekipa koja pruža usluge na terenu jedan "poslovni" prostor. Ako obveznik fiskalizacije posluje u mjestu sjedišta, ali jedan dan organizira savjetovanje u nekom hotelu, hotel će se smatrati poslovnim prostorom na jedan dan. Djelatnost koja se obavlja bez adrese prijavljuje se kao pokretna (dimnjačar i slično).

U konkretnom slučaju radi se o tome da bi se u jednom poslovnom prostoru na jednoj fiskalnoj blagajni izdavali računi i za drugi poslovni prostor koji trenutno ne posluje zbog uređivanja prostora. Budući da se radi o jednoj te istoj pravnoj osobi, potrebno je prilagoditi slijednost računa, znači za jedan poslovni prostor - pizzerija postojat će slijednost računa s jednim brojem računa, s oznakom poslovnog prostora pizzerije, a za drugi poslovni prostor - kavana postojat će slijednost računa s drugim brojem računa, s oznakom poslovnog prostora kavane.

Slijednost računa određuje se internim aktom unutar poslovnog prostora. Tako poslovni prostor može imati jednu slijednost ili se ona može utvrditi po na naplatnom uređaju u poslovnom prostoru, ali dozvoljena slijednost je i po vrsti dokumenta na naplatnom uređaju. Interni akt obveznik fiskalizacije zadržava u poslovnom prostoru te predočuje za potrebe poreznog nadzora. Interni akt se ne predaje u Poreznu upravu.

Zakonom je propisano na koji se način označava, odnosno numerira broj računa. Tako se člankom 11. Zakona propisuje način označavanja broja računa. Broj računa sa sastoji od 3 dijela, i to:

- numerički broj računa - svake kalendarske godine kreće se od broja 1 do broja n u tijeku godine, bez praznina, po svakom poslovnom prostoru, ili po naplatnom uređaju u poslovnom prostoru, ili po vrsti dokumenta na naplatnom uređaju (maloprodaja, veleprodaja)
  - pravila slijednosti brojeva računa obveznik fiskalizacije propisuje internim aktom na početku fiskalizacije, obveznik fiskalizacije može kao dodatni element na računu iskazati i svoje bročane oznake koje mu trebaju radi lakšeg knjigovodstvenog praćenja poslovanja (npr. broj skladišta isl.)
- oznaka poslovnog prostora - pravila označavanja poslovnih prostora obveznik fiskalizacije propisuje internim aktom na početku fiskalizacije
- oznaka naplatnog uređaja - pravila označavanja oznake naplatnih uređaja obveznik fiskalizacije propisuje internim aktom na početku fiskalizacije.

Zaključno, porezni obveznik može u jednoj prostoriji odrediti dva poslovna prostora, ali mora za svaki poslovni prostor izdavati račune s posebnim slijedom računa. Također, pravila slijednosti numeričkih brojeva računa, popis poslovnih prostora te dodijeljene oznake poslovnih prostora obveznik fiskalizacije propisuje internim aktom.

**Prodaja tjednih novina putem kolpotera****263**

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2895**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 04.09.2013.**

Zaključno, izuzeće od obveze izdavanja računa propisano člankom 54.b OPZ-a odnosi se samo na maloprodaju dnevnog tiska, a kod



poreznog obveznika iz dostavnog spiska radi se o prodaji tjednih novina, te u tom slučaju kolporteru trebaju izdavati račune, a samim time podliježu i obvezi fiskalizacije izdavanja računa.

### Storniranje fiskaliziranog računa

264

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2894**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 20.08.2013.**

Na upit subjekta iz dostavnog spiska u kojemu traži odgovor i mišljenje kako postupati kod storniranja fiskaliziranog računa za naplaćenu uslugu odgovaramo u nastavku. Kupac koji nije u mogućnosti koristiti plaćenu uslugu zahtjeva povrat novca, a turistička agencija ima obvezu vraćanja plaćenog iznosa i storniranja fiskaliziranog računa. Dajemo mišljenje vezano za postupanje u navedenoj situaciji, kao i mišljenje u vezi dokumentacije kojom se potkrjepljuje povrat plaćenog iznosa kupcu.

Pravila storniranja računa se primjenjuju onda kada je račun potrebno stornirati. To može biti u slučaju kada obveznik fiskalizacije prilikom izdavanja računa isti izda sa pogrešnim podacima, ali i u drugim sličnim situacijama, kao što je i ova koja je predmet ovog upita. Dakle, račun se može stornirati i po potrebi izraditi novi poštujući pravilo slijednosti računa.

Prema Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom sve obveze propisane za izdavanje računa na odgovarajući način primjenjuju se i kod izdavanja računa za storniranje računa.

Kod storniranja računa iznos koji se prijavljuje može biti suprotnog predznaka tj. moguće je provesti postupak fiskalizacije i po računima s iskazanim negativnim predznakom.

Proces izdavanja računa uključuje između ostaloga pripremu podataka o računu, izračun zaštitnog koda, slanje Poreznoj upravi radi dobivanja JIR-a i izdavanje računa kupcu. Dakle, iznosi sa suprotnim predznacima odnose se na porezne osnovice navedene na računu, iznose poreza, iznos naknade, ostale iznose koji se pojavljuju na računu i naravno na ukupni iznos računa. Porezna stopa nije suprotnog predznaka budući da nije riječ o iznosu.

U ovom slučaju će u sustavu Porezne uprave biti evidentirana dva računa i svi iznosi zbrojeni po ta dva računu dati će 0,00.

Napominjemo da će sustav Porezne uprave za svaki zaprimljeni račun dodijeliti novi JIR.

Obzirom da je račun kojim se stornira inicijalni račun ovjeren, odnosno fiskaliziran, nije potrebno dodatno pravdati manjak u blagajni kod povrata novca kupcu, ali je potrebno knjigovodstveno povezati prethodno izdani račun sa storniranim računom prema svim postojećim pravilima.

### Uputa o obvezi izdavanja računa izvan radnog vremena obveznika fiskalizacije

265

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 011-01/13-01/265**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-3**  
**Zagreb, 22.07.2013.**

U svrhu pojašnjenja zakonskih odredbi donosimo tumačenje koje se odnosi na elektroničku prijavu poslovnih prostora, odnosno prijave radnih dana i radnog vremena poslovnica.

Podaci o poslovnim prostorima, a onda i radnom vremenu služe Poreznoj upravi za informaciju kada porezni obveznik stvarno radi, gdje i koliko radi, kao i za druge evidencije i kontrole iz nadležnosti Porezne uprave, kao i drugih nadležnih tijela.

Za potrebe provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa, podatak o radnom vremenu sastavni je dio sadržaja podataka koje je potrebno dostaviti o poslovnom prostoru u kojem se obavlja djelatnost. Ukoliko nastanu promjene kod postojećeg poslovnog prostora, a tiču se između ostaloga i promjene radnoga vremena, iste je obveznik fiskalizacije dužan naknadno dostaviti kroz uspostavljeni sustav razmjene podataka, i to prije slanja prvog računa kojeg je potrebno izdati u tom poslovnom prostoru kod kojeg je došlo do promjene radnog vremena.

Za svaku isporuku dobara ili izvršenu uslugu za koje postoji obveza izdavanja računa, račun je potrebno izdati, neovisno o prijavljenom radnom vremenu.

Naime, u praksi postoje slučajevi:

- kada porezni obveznik isporučuje dobro ili pruža uslugu i izvan prijavljenog radnog vremena. Primjerice kada u uslužnim djelatnostima pružanje usluge klijentu započne u prijavljenom radnom vremenu, a iz opravdanih razloga pružanje usluge se završi izvan prijavljenog radnog vremena, u kojem trenutku je potrebno izdati i račun;
- kada porezni obveznici uslugu pružaju prema dogovoru, primjerice stomatolozi koji ordiniraju prema dogovoru s klijentom. Tada je potrebno i u internom aktu propisati da se usluga pruža u prijavljeno radno vrijeme te prema dogovoru.

Napominjemo da kod svake promjene radnog vremena, što može biti i sezonsko produženje radnog vremena, tu promjenu obveznik fiskalizacije mora evidentirati putem uspostavljenog sustava razmjene podataka, ali i u internom aktu.

Nadzor nad radnim vremenom poreznog obveznika provodit će se u suradnji s drugim nadležnim institucijama.

Osim promjene u radnom vremenu, na isti način je potrebno prijaviti promjenu adrese ili slučaj prestanka rada poslovnog prostora. Promjene poput korištenja kolektivnog godišnjeg odmora ili kratkotrajne adaptacije poslovnog prostora, kada se prostori privremeno zatvaraju, moraju se dostaviti u sustav slanjem XML poruke. Ovo je bitno radi evidentiranja nastalih promjena o privremenom zatvaranju poslovnog prostora, kao i naknadnom otvaranju.

Zaključno ističemo da je uvijek i u svakom slučaju potrebno izdati račun za isporučeno dobro ili pruženu uslugu, ukoliko postoji takva obveza propisana zakonom, pa i u slučajevima kada u opravdanim razlozima pružanje usluge završi izvan radnog vremena, kao i kada se usluga osim u redovno prijavljeno radno vrijeme pruža i dodatno prema dogovoru.

Ukoliko dođe do promjene u podacima koji se tiču poslovnog prostora obveznika fiskalizacije, navedene promjene je potrebno dostaviti putem uspostavljenog sustava razmjene podataka s Poreznom upravom, i to prije trenutka izdavanja prvog računa kojeg je potrebno izdati nakon nastale promjene.

### Promjena načina plaćanja

266

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01113-0111245**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 11.07.2013.**

U konkretnom slučaju, za već proknjiženi veleprodajni račun koji se naknadno naplaćuje u sredstvima koja se smatraju gotovinom

(što je ovdje evidentno) potrebno je provesti postupak fiskalizacije računa s time da se taj račun ne zbraja u promet ponovno. Napominjemo da nije potrebno raditi storno već izdanog veleprodajnog računa (izdanog za naplatu putem transakcijskog računa) ako se nije fiskalizirao, jer se samo promijenio način plaćanja iz situacije koju nije potrebno fiskalizirati u onu za koju postoji obveza fiskalizacije. Dakle, obveznik fiskalizacije u svom knjigovodstvu mora osigurati praćenje takvih računa iz kojega je razvidno da se sada fiskalizirani račun odnosi na prethodno izdani veleprodajni račun.

Zaključno, promjena načina plaćanja u konkretnom slučaju iziskuje fiskalizaciju izdanog računa, uz knjigovodstveno praćenje i povezivanje već izdanog veleprodajnog sa sada fiskaliziranim gotovinskim računom.

### Iskazivanje JIR-a i zaštitnog koda na računu

267

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/2033**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 07.06.2013.**

Slijedom navedenog, obveznici fiskalizacije koji račune naplaćuju na način koji se ne smatra gotovinom, nisu obvezni iskazati jedinstveni identifikator računa i zaštitni kod na računima jer se za takav način plaćanja ne provodi fiskalizacija izdavanja računa, niti postoji obveza slanja računa elektronskim putem u Poreznu upravu.

### Oznaka operatera na računu za osobu koja nije zaposlenik

268

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/1230**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 21.03.2013.**

Vezano za upit poreznog obveznika, navedenog u dostavnom spisku, koji se odnosi na označavanje operatera na naplatnom uređaju, odnosno statusa operatera na naplatnom uređaju koji izdaje račune a nije u radnom odnosu u trgovačkom društvu, obvezniku fiskalizacije, odgovaramo u nastavku.

...

Oznakom operatera na naplatnom uređaju smatra se oznaka osobe koja je isporučila dobro ili obavila uslugu, odnosno stvarno naplatila račun. Oznaku operatera na naplatnom uređaju koja se ispisuje na računu, obveznik fiskalizacije dužan je povezati s osobnim identifikacijskim brojem osobe te se upravo OIB te osobe dostavlja Ministarstvu financija, Poreznoj upravi kao dodatni element računa, kod fiskalizacije izdavanja računa. Dakle, na samome računu nije potrebno ispisivati osobne podatke osobe koja izdaje račune već se može staviti interna oznaka osobe, a u internom aktu popisati veze između internih oznaka i OIB-a osoba koje izdaju račune. Međutim, kada se ovaj podatak dostavlja kao element računa, radi ovjere računa, internu oznaku potrebno je povezati s OIB-om osobe.

U slučajevima kada iz opravdanih razloga ne može dostaviti OIB operatera (primjerice: kod obrtnika koji samostalno rade, kod samonaplatnih blagajni) zakonodavac je predvidio da se kao OIB operatera dostavlja podatak o OIB-u obveznika fiskalizacije. Na isti način će se postupiti i kod svih slučajeva kada račune izdaje osoba koja nije zaposlenik obveznika fiskalizacije.

Prema svemu navedenom, djelatnica koja nije ujedno i u radnom odnosu u predmetnom trgovačkom društvu se neće navoditi na računu kao operater na naplatnom uređaju, nego će se navesti OIB obveznika fiskalizacije, trgovačkog društva. Međutim, u internom aktu je potrebno jasno navesti OIB osobe koja izdaje račune a nije u radnom odnosu u tom trgovačkom društvu.

### Grupna kupovina

269

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/13-01/933**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/13-2**  
**Zagreb, 01.03.2013**

„Online servisi“ za kupovinu s popustima kod grupne kupovine sklapaju ugovor o posredovanju s davateljem određene usluge odnosno prodavateljem određene robe. Nakon završenog razdoblja grupne kupovine, servis za kupovinu s popustima izdaje račun na ostvarenu proviziju prodavatelju. Takav račun potrebno je fiskalizirati na način da servis za kupovinu s popustima fiskalizira račun izdan krajnjem davatelju usluge, za ostvarenu proviziju. Krajnji davatelj usluga, u smislu odredbi Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 48/04, 82/04, 90/05, 76/07, 87/09, 94/09, 22/12, 136/12) za primljeni predujam mora ispostaviti račun za predujam, za koji se u smislu odredbi Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom, mora provesti postupak fiskalizacije, ako je naplaćen sredstvima koja se smatraju gotovinom (novčanice, čekovi, kartice). Nakon što će isporuka dobra ili obavljene usluge biti obavljena porezni obveznik treba, sukladno odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, ispostaviti račun u kojem se zaračunava cjelokupna isporuka dobra odnosno obavljena usluga, a račun za predujam se poništava (stornira). Kako se u smislu odredbi čl. 24 Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom, sve obveze propisane za izdavanje računa odgovarajući primjenjuju i kod izdavanja računa za storniranje računa (sadržaj, broj), to konkretno znači da treba fiskalizirati (i knjigovodstveno evidentirati) sva 3 dokumenta:

- račun za predujam,
- račun za storniranje računa predujma (s negativnim iznosima) te
- novi račun za isporuku dobra odnosno obavljenu uslugu. Pri tome svaki dokument ima svoj (novi) redni broj računa, sukladno pravilima slijednosti koje se utvrđuje internim aktom.

### Obveza izdavanja fiskaliziranih računa, predujmovi u sustavu fiskalizacije

270

**Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/18-01/577**  
**Ur.br: 513-07-21-01-18-2**  
**Zagreb, 07.05.2018.**

Zaprimili smo upit obveznika iz dostavnog popisa kojim traži tumačenje Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, br. 133/12 i 115/16, dalje u tekstu: Zakon), glede uzimanja predujmova – depozita za pružene usluge rezervacije, te obveze izdavanja računa po tom osnovu.

U nastavku dostavljamo slijedeće mišljenje.

Odredbe Zakona uređuju postupak fiskalizacije kao skup mjera kojima se uvodi nadzor nad izdavanjem računa u prometu gotovinom



na području Republike Hrvatske. Zakonom se, između ostalog, uređuje postupak fiskalizacije u prometu gotovinom, obveznike fiskalizacije, sadržaj računa za provedbu fiskalizacije te propis koja se sve sredstva plaćanja smatraju gotovinom.

Dakle, Zakon ne uređuje obvezu izdavanja računa, već postupak fiskalizacije kada postoji obveza izdavanja računa koji se naplaćuju sredstvima koja se prema Zakonu smatraju gotovinom. Člankom 2. točkom 5. Zakona propisana su sredstva koja se smatraju gotovinskim plaćanjem (novčanice, kartice, ček ili drugi sličan način plaćanja).

Glede konkretnog pitanja iz upita, može se zaključiti da obveznik fiskalizacije za buduću uslugu ili robu od kupca uzima predujam – depozit, te stoga nije bitno kojim se imenom nazivaju preuzeta sredstva, već da obveznik fiskalizacije u svom prodajnom prostoru ima sredstva koja se smatraju gotovinom. Kako obveznik sada raspolaže sredstvima koja se smatraju gotovinom, prema Zakonu za ista je u obvezi provesti postupak fiskalizacije i kupcu od koga je preuzeo sredstva, odmah izdati fiskalizirani račun.

Ako kupac predujam – depozit plaća putem online sučelja, odnosno prodaja na daljinu u sredstvima koja se smatraju gotovinom, obveznik fiskalizacije je dužan provesti postupak fiskalizacije i kupcu izdati fiskalizirani račun. Fiskalizirani račun je moguće predati kupcu osobno u papirnatom obliku ili dostaviti na elektroničku poštu, drugi elektronički nosač ili uređaj pod uvjetom da isti pristane na takvu dostavu i da osigura da se izdani račun u svakom trenutku može vidjeti na zahtjev ovlaštene osobe i bude čitljiv temeljem članka 66. stavka 8. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16).

Kako se radi o online rezervaciji i plaćanju depozita za buduću uslugu u vremenu od 0 do 24 sata, također je moguće fiskalizirani račun kupcu dostaviti u elektroničkom obliku uz potvrdu o rezervaciji.

Nadalje, za djelatnost koja se odvija u više faza prodaje ili usluživanja za istog kupca, odnosno pruža se uzastopno niz prodaja ili usluživanja, po dovršetku prodaje ili obavljenoj usluzi, obveznik fiskalizacije provodi novi postupak fiskalizacije i izdaje novi fiskalizirani račun umanjjen za prethodni postupak fiskalizacije i izdan fiskalizirani račun po primljenom preudjumu ili depozitu.

### Obveza fiskalizacije i izdavanje fiskaliziranog računa u elektroničkom obliku

271

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/17-01/3039  
Ur.br: 513-07-21-01/17-2  
Zagreb, 27.12.2017.

Nadalje, obveznik fiskalizacije može kupcu dostaviti fiskalizirani račun na elektroničku poštu, drugi elektronički nosač ili uređaj pod uvjetom da isti pristane na takvu dostavu i da osigura da se izdani račun u svakom trenutku može vidjeti na zahtjev ovlaštene osobe i bude čitljiv temeljem članka 66. stavka 8. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16, dalje u tekstu: OPZ).

Računi i ostala dokumentacija moraju se čuvati u rokovima propisanim OPZ-om.

Iz svega navedenog proizlazi da zakonska rješenja ne isključuju niti jedan vid izdavanja računa (na papiru ili u obliku elektroničkog zapisa). Također, svi izdani računi mogu se čuvati u navedenim oblicima, a prema zakonskim rokovima. U slučaju nadzora ili drugih potreba, moraju biti dostupni poreznim tijelima.

### Ispravak fiskaliziranih računa i PDV

272

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-19/14-01/571  
Ur.br: 513-07-21-01/15-2  
Zagreb, 11.05.2015.

Porezni obveznik iz dostavnog popisa postavio je upit o ispravku fiskaliziranih računa. U upitu se navodi da je porezni obveznik na početku poslovanja kao mali porezni obveznik koji je oslobođen plaćanja PDV-a za konzumaciju pića građanima izdavao račune u kojima je neovlašteno iskazao PDV. U vezi navedenog, zatražio je odobrenje za storniranje fiskaliziranih računa i izdavanje novih bez obračunanog PDV-a.

Na postavljeni upit odgovaramo u nastavku.

Sukladno odredbama članka 79. stavka 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14, u daljnjem tekstu: Zakon) ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Odredbama članka 33. stavka 7. Zakona propisano je da u slučaju promjene porezne osnovice porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvjesti isporučitelja. Međutim odredbom članka 160. stavka 2. Pravilnika na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 79/13, 85/13, 16/13, 35/14 i 157/14, u daljnjem tekstu: Pravilnik) propisano je da se navedena odredba ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene.

Slijedom navedenog, obzirom da iz navoda u upitu proizlazi da dio prodajne cijene neće biti vraćen krajnjim potrošačima, porezni obveznik ne može ispraviti obvezu, već duguje iskazani iznos PDV-a.

Sukladno odredbama članka 24. Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12) sve obveze propisane odredbama istoga za izdavanje računa (sadržaj računa, broj računa) na odgovarajući način primjenjuju se i kod izdavanja računa za storniranje računa odnosno kod računa u kojima se iskazuje djelomični ili cjeloviti povrat robe ili usluga. Ako se po storniranju računa izvršava povrat plaćenih iznosa u gotovom novcu, moguće je provesti postupak fiskalizacije i po računima s iskazanim negativnim predznakom.

Budući da se u ovom slučaju ne izvršava povrat plaćenih iznosa u gotovom novcu, predmetni računi ne smiju se stornirati već je porezni obveznik dužan ispraviti grešku u aplikativnom rješenju za fiskalizaciju.

Isto tako, porezni obveznik mora internim aktom detaljno dokumentirati utvrđene nepravilnosti i poduzete akcije u postupku otklanjanja greške, kako bi u slučaju poreznog nadzora navedeni akt mogao pružiti na uvid ovlaštenim službenicima Porezne uprave.

## Gotovinska naplata u Republici Sloveniji

273

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-19/14-01/443  
Ur.br: 513-07-21-01/14-2  
Zagreb, 17.12.2014.

U vezi predmetnog slučaja napominjemo da je odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 99/13 – Rješenje USRH, 148/13 i 153/13 – Rješenje USRH) propisano oporezivanje porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) u Republici Hrvatskoj. Stoga, dobra koja hrvatski porezni obveznik izravno proda s kamiona (ambulantna prodaja tipa Family Frost) u Sloveniji podliježu oporezivanju u skladu s propisima o PDV-u u Sloveniji.

Isto tako napominjemo kako su odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine broj 133/12) propisane za porezne obveznike na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno predmet fiskalizacije je promet gotovinom obveznika fiskalizacije u Republici Hrvatskoj.

Sukladno navedenom, hrvatski porezni obveznik treba kontaktirati porezne vlasti Slovenije kako bi utvrdio koje su mu porezne obveze i prava.

## Postupanje kod trajnog gubitka podataka na elektroničkom naplatnom uređaju

274

Ministarstvo financija – Porezna uprava  
Klasa: 410-01/14-01/739  
Ur.br: 513-07-21-01/14-1  
Zagreb, 19.05.2014.

Zbog učestalog obraćanja poreznih obveznika Poreznoj upravi, Središnjem uredu da im se omogući korištenje podacima dobivenim u sustavu fiskalizacije radi daljnjeg ispunjenja zakonskih obveza, a sve zbog trajnog gubitka podataka koji se vode u elektroničkom obliku, ovom uputom daje se osvrt na zakonske obveze u postupanju s dokumentima bitnim za poslovanje poreznog obveznika, kao i na odredbe kojima zakonodavac obvezuje kako preventivno djelovati da ne dođe do trajnog gubitka poslovnih podataka. Kada ipak do toga dođe daje se uputa kako postupiti i nastaviti daljnje poslovanje kada je u pitanju sustav fiskalizacije u prometu gotovinom.

### 1. Zakonske obveze u postupanju s dokumentima bitnim za poslovanje poreznog obveznika i njihova zaštita

Dolje navedenim odredbama zakona daje se osvrt na zakonske odredbe o obvezi izdavanja računa i vođenju poslovnih knjiga, evidencija i izvješća. Slučajnim ili namjernim uništenjem ili krađom naplatnog uređaja dolazi do gubitka podataka koji se vode u elektroničkom obliku, tako da se veća pažnja posvećuje odredbama zakona koje reguliraju postupanje s dokumentima izdanim i čuvanim u elektroničkom obliku.

#### 1.1. Računi, poslovne knjige i evidencije u elektroničkom obliku

Prema članku 54. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13 – dalje: OPZ) porezni obveznici dužni su izdavati račune te voditi poslovne knjige i evidencije radi

oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poraza. Dakle, obveznik poreza na dohodak primjenjuje odredbe Zakona o porezu na dohodak, dok obveznik poreza na dodanu vrijednost primjenjuje odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost u pogledu obveze izdavanja računa, vođenja poslovnih knjiga i evidencija. Ukoliko je riječ o poreznom obvezniku kojem, primjerice, obveza izdavanja računa nije regulirana niti jednim posebnim propisom, primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona i tada se račun izdaje prema odredbama Općeg poreznog zakona.

Računom se za potrebe oporezivanja smatra i svaka isprava kojom se obračunavaju isporuke, bez obzira na to u kojem obliku i pod kojim nazivom je izdana, što znači da svaka isprava koja sadrži elemente računa smatra se računom bez obzira kojim nazivom ju označava porezni obveznik.

Porezni obveznici dužni su postupati na navedeni način i u slučaju kad su poslovne knjige i evidencije dužni voditi i prema drugim propisima. Dakle, potrebno je uvijek voditi računa da se poslovne knjige i evidencije vode prema svim propisima kojih su se porezni obveznici dužni pridržavati.

Porezni obveznici koji isporuku dobara ili obavljanje usluga naplaćuju u gotovini obvezni su promet iskazivati putem naplatnih uređaja ili na drugi odgovarajući način. No obveznici fiskalizacije izdavanja računa račune su uvijek dužni izdavati putem elektroničkih naplatnih uređaja, a iznimno putem uvezane knjige računa.

Računovodstvo poduzetnika uređeno je Zakonom o računovodstvu (Narodne novine, broj: 109/07 – pročišćeni tekst, 54/13), prema kojem je, između ostalog, poduzetnik dužan prikupljati i sastavljati knjigovodstvene isprave, voditi poslovne knjige te sastavljati financijske izvještaje (članak 4. stavak 2. Zakona). Knjigovodstvena isprava je pisani dokument ili elektronički zapis o nastalom poslovnom događaju koja se sastavlja u jednom ili više primjeraka. Isprava sastavljena u jednom primjerku može se otpremiti ako su podaci iz takve isprave stalno dostupni (članak 5. ovog Zakona). Slijedom navedenoga razvidno je da se račun kao knjigovodstvena isprava mora izdati u najmanje jednom primjerku, no ukoliko se taj primjerak otprema odnosno daje kupcu podaci iz istog moraju biti stalno dostupni što znači pohranjeni na elektroničkom uređaju.

Prema članku 82. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj: 73/13, 99/13 - rješenje USRH, 148/13 i 153/19 – rješenje USRH - dalje: Zakon o PDV) porezni obveznik mora čuvati kopije računa koje je izdao ili ih je u njegovo ime i za njegov račun izdala treća osoba ili kupac, odnosno primatelj dobara ili usluga te sve račune koje je primio. Dakle, znači da je izdavatelj računa uvijek dužan račun izdati u najmanje dva primjerka – jedan koji se uručuje kupcu, a drugi ostaje izdavatelju i služi mu kao isprava za knjiženje u poslovnim knjigama.

Računi se mogu čuvati u papiratom ili elektroničkom obliku. Izdani i primljeni računi kao i sva druga dokumentacija bitna za utvrđivanje i plaćanje PDV-a mora se čuvati u rokovima propisanim OPZ-om. To se odnosi i na račune izdane i primljene elektroničkim putem.

Prema OPZ-u evidencije i isprave o dnevnom gotovinskom prometu, poslovne knjige i knjigovodstvene isprave te druge evidencije čuvaju se deset godina od početka tjeka zastare, ako posebnim propisom nisu propisani dulji rokovi, te je potrebno osigurati odgovarajuću zaštitu, tajnost i cjelovitost tih podataka (članak 56. OPZ-a).

No prema članku 7. Zakona o računovodstvu isprave na temelju kojih su podaci uneseni u dnevnik i glavnu knjigu čuvaju se najmanje jedanaest godina. Rok za čuvanje knjigovodstvenih isprava (početak tjeka zastare) počinje teći zadnjeg dana poslovne godine na koju se odnose poslovne knjige u koju su isprave unesene. Primjerice



ukoliko se glavna knjiga vodi za 2013. godinu, početak tijeka zastare počinje teći zadnji dan poslovne 2013. godine te je prema Zakonu o računovodstvu sve knjigovodstvene isprave koje se unose u glavnu knjigu potrebno čuvati najmanje do kraja 2024. godine.

Člankom 57. OPZ-a propisuje se da porezni obveznici koji poslovne knjige, evidencije i izvješća vode u elektroničkom obliku za svrhe oporezivanja moraju osigurati pravilno spremanje i čuvanje podataka za propisano razdoblje u skladu s člankom 56. OPZ-a.

Način čuvanja nastalih elektroničkih dokumenata i zapisa propisuje se Pravilnikom o obliku, sadržaju, roku i načinu dostave poslovnih knjiga, evidencija i izvješća koji se čuvaju u elektroničkom obliku (Narodne novine, broj: 59/09 – dalje: Pravilnik). Tako je člankom 6. Pravilnika propisano da se elektronički zapisi nastali u poslovanju čuvaju na način koji ih osigurava od neovlaštena pristupa, brisanja, mijenjanja ili gubitka podataka, sukladno važećim standardima te dobroj praksi upravljanja i zaštite informacijskih sustava. Za svaki računalni sustav, odnosno program koji se koristi za pohranu ili rad s elektroničkim dokumentima i drugim elektroničkim zapisima, porezni obveznik dužan je odrediti osobu koja je odgovorna za zaštitu podataka, redovitu izradu sigurnosnih kopija te za postupak obnove podataka u slučaju greške ili gubitka podataka. Postupci izrade sigurnosnih kopija i obnove podataka trebaju biti takvi da omoguću sigurnu i cjelovitu obnovu podataka u kratkom roku. Prilikom pohrane sigurnosnih kopija na mjesto čuvanja porezni obveznik dužan je provjeriti njihovu cjelovitost, čitljivost i ispravnost. Pod elektroničkim zapisom podrazumijevaju se podaci koji su elektronički generirani, poslani, primljeni ili sačuvani na elektroničkom, magnetnom, optičkom ili drugom mediju, dok papirnata dokumentacija koja je korištenjem uređaja (skenera) pretvorena u digitalni zapis ne smatra se elektroničkim zapisom (članak 2. Pravilnika).

### 1.2. Još neke obveze poreznih obveznika

Porezni obveznik dužan je podnijeti poreznu prijavu poreznom tijelu (članak 62. OPZ-a). Riječ je o općoj odredbi koja nalaže svim poreznim obveznicima da su stvarno i mjesno nadležnom tijelu dužni podnijeti poreznu prijavu. Posebnim propisima detaljnije su propisani uvjeti i način podnošenja porezne prijave za svaku vrstu porezne obveze kao primjerice prijava poreza na promet nekretnina, prijava poreza na dohodak, poreza na dobit, poreza na dodanu vrijednost, poreza na potrošnju i ostalo.

U pogledu prijave obveze poreza na dodanu vrijednost porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. Zakona o PDV-u (članak 83. Zakona o PDV-u).

### 1.3. Zaključno

Kada porezni obveznik ipak ne postupi sukladno važećim standardima te dobroj praksi upravljanja i zaštite informacijskog sustava a dođe do namjernog ili slučajnog uništenja elektroničkog uređaja, ili dođe do njegove krađe, a porezni obveznik nije izradio sigurnosnu kopiju elektroničkih dokumenata i drugih zapisa, pa nije u mogućnosti provesti postupak obnove podataka u slučaju gubitka tih podataka, odnosno račune nije izdavao u najmanje dva primjerka, tada ne može ispuniti sve zakonske obveze, a osobito podnijeti poreznu prijavu poreznom tijelu, pa se javlja Poreznoj upravi da mu ista omoguću

korištenje podacima dostavljenim u Centralni informacijski sustav kroz sustav fiskalizacije.

Sustav fiskalizacije je sustav uspostavljen radi praćenja toka gotovine, te nije zamišljen kao sustav koji prikuplja i obrađuje podatke koji bi mogli biti dani na raspolaganje, pa čak niti samom poreznom obvezniku. Stoga se upućuje porezne obveznike na poštovanje zakonskih obveza te postupanje sukladno važećim standardima te dobroj praksi upravljanja i zaštite informacijskog sustava kako ne bi morali podlijegati prekršajnim odredbama pojedinih propisa.

## 2. Nastavak poslovanja nakon trajnog gubitka podataka s elektroničkog naplatnog uređaja u sustavu fiskalizacije izdavanja računa

Nakon što dođe do potpunog prestanka rada elektroničkog naplatnog uređaja, obveznik fiskalizacije je dužan u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja uspostaviti njegov rad.

Ukoliko u tome ne uspije ili je elektronički naplatni uređaj ukrađen, obveznik fiskalizacije je dužan nabaviti novi naplatni uređaj, te u Centralni informacijski sustav naknadno dostaviti podatke za svaki pojedinačni poslovni prostor u pogledu zatvaranja starog naplatnog uređaja i/ili poslovnog prostora pod određenom oznakom te određivanjem nove oznake naplatnog uređaja i/ili poslovnog prostora, uz napomenu da se pod starom oznakom slijednosti računa više ne smiju izdavati računi.

Promjene oznaka zavise od toga da li je slijednost računa definirana na razini oznake poslovnog prostora ili oznake naplatnog uređaja:

- 1) ako je slijednost računa definirana na razini poslovnog prostora onda treba zatvoriti oznaku poslovnog prostora i otvoriti novu oznaku, koja će se odnositi na isti poslovni prostor, a brojevi računa počinju s brojem 1;
- 2) ako je slijednost računa definirana na razini naplatnog uređaja onda treba zatvoriti oznaku naplatnog uređaja i otvoriti novu oznaku, koja će se odnositi na novi naplatni uređaj, a brojevi računa počinju s brojem 1.

Primjer: slijednost računa prije primjerice krađe naplatnog uređaja, definirana na razini naplatnog uređaja: 423/P01/1. Zatvaranjem oznake ovog naplatnog uređaja i otvaranjem nove oznake naplatnog uređaja slijednost računa može glasiti ovako: 1/P01/2.

Ukoliko je slijednost računa definirana na razini poslovnog prostora tada slijednost računa može glasiti ovako: 1/P02/1. Poslovni prostor je nadređen naplatnom uređaju, tako da ako se mijenja oznaka poslovnog prostora automatski je riječ i o promjeni naplatnog uređaja, koji može imati istu oznaku, ali obzirom da se promijenila oznaka poslovnog prostora riječ je i o novoj oznaci naplatnog uređaja, koji fizički ne mora biti promijenjen.

Ukoliko pak dođe do krađe elektroničkog naplatnog uređaju potrebno je također u Financijskoj agenciji zatražiti opoziv produkcijskog aplikativnog certifikata kako ne bi došlo do zlouporabe istog, te zatražiti izdavanje novog produkcijskog aplikativnog certifikata, u svrhu nastavka zakonitog obavljanja poslovne djelatnosti obveznika fiskalizacije.

Uz navedeno potrebno je sastaviti interni zapisnik u kojem će biti evidentirane nastale poslovne promjene te isti zapisnik priložiti uz interni akt u kojem će također biti evidentirane sve nastale promjene. Isto (interni akt i zapisnik) nije potrebno dostavljati Poreznoj upravi već je potrebno pokazati prilikom provođenja poreznog nadzora čime će se dokumentirati promjena slijednosti računa.

**Blagajnički maksimum obveznika fiskalizacije****275****Ministarstvo financija – Porezna uprava**  
**Klasa: 410-01/12-01/3419**  
**Ur. broj: 513-07-21-01/12-1**  
**Zagreb, 19.08.2013.**

Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom (dalje u tekstu: Zakon) objavljen je u Narodnim novinama broj 133/12 od 03. prosinca 2012. godine, a stupa na snagu 01. siječnja 2013. godine.

Jedan od ciljeva ovog Zakona je propisati kada i pod kojim uvjetima obveznici fiskalizacije prikupljenu gotovinu moraju polagati na otvorene račune, pa slijedom navedenog a radi jedinstvenosti u primjeni određaba navedenog Zakona dajemo uputu o blagajničkom maksimumu obveznika fiskalizacije.

Člankom 28. stavkom 4. Zakona propisano je da je obveznik fiskalizacije dužan gotov novac, iznad visine određenog blagajničkog maksimuma temeljem članka 29. Zakona, primljenog tijekom dana po bilo kojoj osnovi, uplatiti na svoj račun otvoren kod banke istog dana, a najkasnije idućeg radnog dana.

Visina blagajničkog maksimuma određuje se u skladu s kategorizacijom veličine poduzetnika. Tako Zakon o poticanju razvoja malog gospodarstva ("Narodne novine" broj: 29/02., 63/07., 53/12. ) razlikuje:

- mikro subjekte malog gospodarstva, koji su fizičke i pravne osobe, te koji su u svom poslovanju neovisni, prema financijskim izvješćima za prethodnu godinu ostvaruju godišnji poslovni prihod u iznosu protuvrijednosti do 2.000.000,00 eura, ili imaju ukupnu aktivu ako su obveznici poreza na dobit, odnosno imaju dugotrajnu imovinu ako su obveznici poreza na dohodak u iznosu protuvrijednosti do 2 000 000,00 eura, te prosječno imaju godišnje zaposleno manje od 10 radnika;
- male subjekte malog gospodarstva, koji su fizičke i pravne osobe, te koji su u svom poslovanju neovisni, prema financijskim izvješćima za prethodnu godinu ostvaruju godišnji poslovni prihod u iznosu protuvrijednosti do 10.000.000,00 eura, ili imaju ukupnu aktivu ako su obveznici poreza na dobit, odnosno imaju dugotrajnu imovinu ako su obveznici poreza na dohodak u iznosu protuvrijednosti do 10.000. 000,00 eura, te prosječno imaju godišnje zaposleno manje od 50 radnika;
- srednje subjekte malog gospodarstva, koji su fizičke i pravne osobe, te koje su u svom poslovanju neovisne, prema financijskim izvješćima za prethodnu godinu ostvaruju godišnji poslovni prihod u iznosu protuvrijednosti većem od 10.000.000,00 eura, ili imaju ukupnu aktivu ako su obveznici poreza na dobit, odnosno imaju dugotrajnu imovinu ako su obveznici poreza na dohodak u iznosu protuvrijednosti većem od 10.000.000,00 eura, te prosječno imaju godišnje zaposleno više od 50 a manje od 250 radnika.

Slijedom navedenog, utvrđuje se blagajnički maksimum kako slijedi:

- 1) Za obveznike fiskalizacije i to:
  - do 10.000,00 kuna za mikro subjekte i fizičke osobe
  - do 30.000,00 kuna za male subjekte
  - do 50.000,00 kuna za srednje subjekte

Prema Zakonu, blagajnički maksimum određuje se za obveznike fiskalizacije kao cjelinu, a u okviru toga iznosa obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum svojim organizacijskim dijelovima.

2) Za obveznike fiskalizacije i to:

- do 100.000,00 kuna, ukoliko prelaze mjerila koja određuju malo gospodarstvo

(prema Zakonu o poticanju razvoja malog gospodarstva), a isti mogu propisati blagajnički maksimum po pojedinom poslovnom prostoru koji može iznositi najviše do 15.000,00 kuna.

Obveznik fiskalizacije koji obavlja djelatnost koja prelazi mjerila koja određuju malo gospodarstvo prema Zakonu o poticanju razvoja maloga gospodarstva određuje blagajnički maksimum tako da isti može odrediti do 100 000.00 kuna.

Ukoliko obveznik fiskalizacije takvu djelatnost obavlja u više poslovnih prostora, za svaki poslovni prostor obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum koji ne može biti veći od 15.000,00 kuna po pojedinom poslovnom prostoru. U tom slučaju blagajnički maksimum obveznika fiskalizacije zavisao je od broja poslovnih prostora u kojima se ta djelatnost obavlja.

Prema članku 2 točki 6. Zakona poslovnim prostorom se smatra svaki zatvoreni ili otvoreni prostor, ali i svako pokretno mjesto (kombi i dostavna vozila) koje služi za obavljanje djelatnosti isporuke dobara te obavljanje usluga.

Za potrebe provedbe fiskalizacije zasebnim poslovnim prostorom može se smatrati dio ili više dijelova jednog poslovnog prostora u kojima se obavlja različita djelatnost. Poslovnim prostorom smatra se i prostor kojeg obveznik fiskalizacije radi potrebe obavljanja djelatnosti koristi samo povremeno ili privremeno za potrebe održavanja sajmovi, seminara ili provedbu sličnih djelatnosti. Za djelatnosti koje se obavljaju na terenu obveznik fiskalizacije samostalno određuje potrebu zasebnog vođenja pokretnog poslovnog prostora ovisno o prirodi posla.

Visina blagajničkog maksimuma određuje se Internim aktom, kojim će se odrediti što se glede utvrđivanja blagajničkog maksimuma smatra poslovnim prostorom, primjerice naplatni uređaj, što znači da se visina blagajničkog maksimuma može odrediti po naplatnom uređaju u iznosu do 15 000.00 kuna.

3) Za obveznike fiskalizacije i to:

- do 100.000,00 kuna, ukoliko obavljaju mjenjačke poslove.

Izuzetkom se smatraju obveznici fiskalizacije koji obavljaju mjenjačke poslove budući isti mogu odrediti blagajnički maksimum za svaki organizacijski dio koji obavlja mjenjačku djelatnost, u iznosu od 100.000,00 kuna.

Napominjemo da se odredbe iz članaka 28. i 29. Zakona primjenjuju na sve obveznike fiskalizacije od 01. siječnja 2013. godine.

Pri donošenju internog akta obveznik fiskalizacije će voditi računa o potrebama za gotovim novcem u svom redovnom poslovanju, te svojim mogućnostima i uvjetima čuvanja gotovog novca.

Također će obveznik fiskalizacije kod određivanja visine blagajničkog maksimuma kao i kod propisivanja što se smatra poslovnim prostorom za potrebe fiskalizacije voditi računa i o objektivnim okolnostima sredine u kojoj se nalazi (otoci, turistička sezona i slično).

O ovakvim objektivnim okolnostima vodit će se računa i prilikom provedbe poreznog nadzora

Za obveznike fiskalizacije, koji iznos primljene gotovine iznad visine određenog blagajničkog maksimuma ne polože na račun otvoren kod banke, propisana je novčana kazna od 10.000,00 do 500.000,00 kuna, odnosno novčana kazna od 1.000,00 do 50.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi, obvezniku fiskalizacije (članak 34. stavak 1. točka 6. i stavak 2. istog članka Zakona).

Obveznik fiskalizacije, koji na računima u banci ima evidentirane neizvršene obveze za plaćanje, čiji je redoslijed plaćanja propisan

